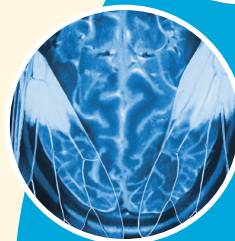

Posavci
beremo
skupaj

BRALNI PROGRAM posavskih knjižnic v letu 2026

Knjižnica Brežice ♦ Valvasorjeva knjižnica Krško
Posavska potujoča knjižnica ♦ Knjižnica Sevnica
21. marec – 20. november 2026

*Ker branje plemeniti duha
in je ogledalo sveta.*

KAJ?

Knjižnice Posavja sodelujemo na področju bralne kulture že šestnajsto leto zapored. Namen programa **Posavci beremo skupaj** je opozoriti na pomembne predstavnike literarnega ubesedovanja pri nas in širše po svetu ter bralcem ponuditi tematsko pester razpon leposlovnih del, ki bivanjsko izkušnjo človeka prikazujejo z raznolikimi kulturnimi, socialnimi in estetskimi izhodišči.

KJE in KDAJ?

Bralni program izvajamo v Knjižnici Brežice, Valvasorjevi knjižnici Krško, Knjižnici Sevnica in Posavski potujoči knjižnici **med 21. marcem in 20. novembrom 2026.**

KAKO?

Knjige so opremljene s knjižnimi kazalkami, na katere bralci vpišejo svoje ime in naslov prebrane knjige ter po želji tudi mnenje o prebranem. Ob naslednjem obisku knjižnice jih pri izposojevalnem pultu oddajo knjižničarju. Bralci, ki v času trajanja projekta preberejo najmanj **5 knjig** z bralnega seznama in se v projekt aktivno vključijo **z izpolnjenimi knjižnimi kazalkami** o prebranem gradivu, prejmejo na zaključni literarni prireditvi simbolično nagrado.

ZAKAJ?

Ker branje plemeniti duha in je ogledalo sveta.

ROMANI

AHMET ALTAN, GOSPA HAYAT
PAUL AUSTER, BAUMGARTNER
SEBASTIAN BARRY, ONKRAJ SPOMINA
AJDA BRAČIČ, KRESNIČEVJE
LOUISE ERDRICH, STAVEK
JENNY ERPENBECK, KAIROS
CONCEIÇÃO EVARISTO, PONCIÁ VICÊNCIO
JON FOSSE, ČOLNARNA
PAOLO GIORDANO, TASMANIJA
MAJA HADERLAP, ŽENSKE V TEMI
JACQUELINE HARPMAN, JAZ, KI NISEM NIKOLI POZNALA MOŠKIH
EMILIA HART, VEŠČE
SAMANTHA HARVEY, V ORBITI
PETER HØEG, OTROCI SKRBNIKOV SLONOV
JÓN KALMAN STEFÁNSSON, POLETNA SVETLOBA, IN NATO NOČ
SHEHAN KARUNATILAKA, SEDEM LUN MAALIJA ALMEIDE
MICHAEL KÖHLMEIER, DEKLICA Z NAPRSTNIKOM
DANIELA KRIEN, MOJE TRETJE ŽIVLJENJE
VINCENZO LATRONICO, POPOLNOSTI
URSULA LE GUIN, NEBEŠKI MLIN
ORHAN PAMUK, NOČI KUGE
JOSEPH PONTIUS, ZA TEKOČIM TRAKOM
STEPHAN SCHÄFER, 25 ZADNJIH POLETIJ
AMANADA SVENSSON, SISTEM, TAKO VELIČASTEN, DA ZASLEPI
IRENA SVETEK, TAM, KJER PLEŠEJO TULIPANI
SLOBODAN ŠNAJDER, ANGEL IZGINJANJA
IIDA TURPEINEN, ISKANJE ŽIVLJENJA
SRĐAN VALJAREVIĆ, DNEVNIK DRUGE ZIME
TINA VRŠČAJ, UČNE URE EVE K.
ALICE ZENITER, UMETNOST IZGUBE

STRIP, RISOROMAN

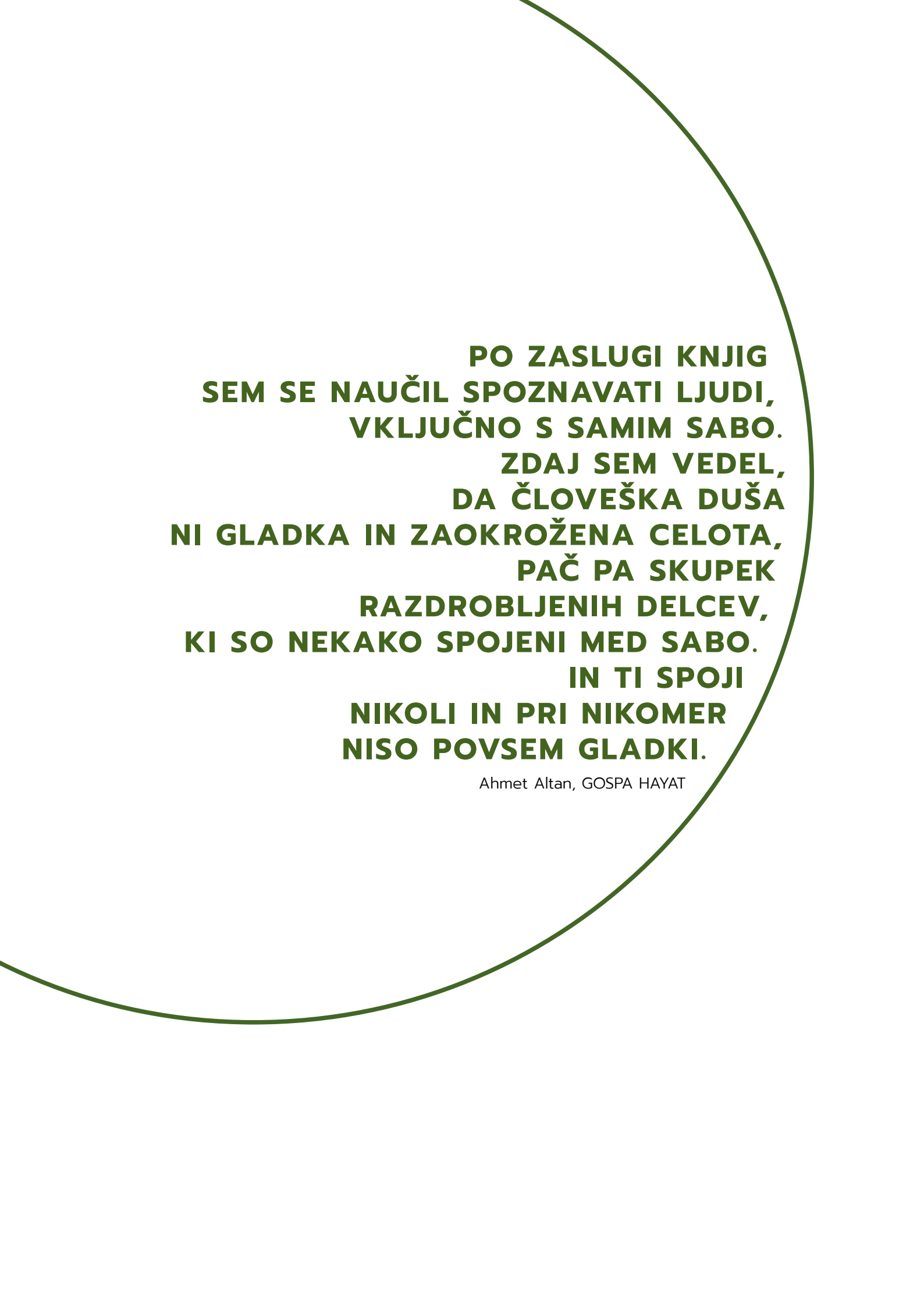
KATARINA ŠEME, SUMATRA
ZANZIM; HUBERT, MOŠKA KOŽA

RAZMIŠLJUJOČI IN POTOPISNI ZAPISI

KARIN ERLANDSSON, MODRA PREJA
ALEN STERŽAJ, GORA NI ZADETA
ANJA ZAG GOLOB, POSKUS VSAKDANJOSTI

PESNIŠKE ZBIRKE

ZALA ILOVAR, VETER NE VRAČA METULJEV
SREČKO KOSOVEL, MAJHEN PLAŠČ
RADMILA PETROVIĆ, MOJA MAMA VE, KAJ SE DOGAJA V MESTIH
SAŠA VEGRI, OBHOD V ČASU
GASAN ZAKTAN, SLEDI MI KOT SLAMNAT PTIČ

**PO ZASLUGI KNJIG
SEM SE NAUČIL SPOZNAVATI LJUDI,
VKLJUČNO S SAMIM SABO.
ZDAJ SEM VEDEL,
DA ČLOVEŠKA DUŠA
NI GLADKA IN ZAOKROŽENA CELOTA,
PAČ PA SKUPEK
RAZDROBLJENIH DELCEV,
KI SO NEKAKO SPOJENI MED SABO.
IN TI SPOJI
NIKOLI IN PRI NIKOMER
NISO POVSEM GLADKI.**

Ahmet Altan, GOSPA HAYAT

AHMET ALTAN

GOSPA HAYAT

Prevedla Nadja Dobnik

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga

TURŠKA KNJIŽEVNOST

251 str.

KD Hiša poezije 2025

Književnost se zazre v
neskončnost človeške duše.
Kot teleskop, skozi katerega
lahko vidite vsako najmanjšo
svetlikajočo se zvezdo in vsako
najmanjšo črno luknjo.

Mladega študenta književnosti usoda opehari za prihodnost, kakršno si je predstavljal, ko z materjo ob smrti očeta tako rekoč čez noč strmoglavita v revščino. Študentsko življenje odspi v penzionu, polnem obstrancev, da bi zaslužil za hrano, pa sprejme delo statista na snemanjih glasbeno-plesnih šovov. Tam se intimno zbliža z gospo Hayat, kasneje tudi s Silo. Čutno in poetično mu sledimo na emocionalnem in intelektualnem potovanju, ki odseva tako njegove osebne kot tudi družbene konflikte, vseskozi pa avtor teme ljubezni in hrepenenja ter izgube in iskanja smisla mojstrsko prepleta tudi s prikrito politično kritiko ter liričnimi razmišljanji o umetnosti in literaturi.

AHMET ALTAN (1955) je turški pisatelj, esejist, novinar in politični komentator. Leta 2016 je bil aretiran in obtožen na dosmrtni zapor zaradi domnevnega sodelovanja v neuspelem državnem udaru v Turčiji, po razsodbi Evropskega sodišča za človekove pravice pa leta 2021 izpuščen. V svojih delih združuje bogato naracijo z ostro družbeno refleksijo.

Potopljena je bila v to samoto, ki je pripadala samo njej, ki jo je zabavala in osrečevala in v kateri je pozabila name. Kasneje sem pogosto videl, kako se je z zadovoljnim nasmehom umaknila v to samoto. In če sem jo nagovoril, je v hipu stopila iz nje z isto vedrino in sproščenostjo, kot je vanjo vstopila. Samota je bila njeno gnezdo, njeno zavetje. In iz nje je vzletela z enako gracioznostjo, kot ptica poleti s široko razprtimi krili, brez najmanjšega napora. Njen izjemen dar za samoto je bil ena tistih vrlin, ki so mi bile nedojemljive, nad njeno samoto sem bil očaran, navdajala me je z željo, da bi vstopil vanjo. Želel sem si, da bi skupaj postala ena sama samota.

Živeti
pomeni čutiti
bolečino, si je rekel,
in živeti v strahu pred
bolečino pomeni
zavračati življenje.

PAUL AUSTER
BAUMGARTNER

Prevedel Luka Novak

DRUŽBENI ROMAN

AMERIŠKA KNJIŽEVNOST

195 str.

Vida 2024

Bilo bi absurdno, če bi verjel, da lahko s svojimi mislimi vzdrži Anno v nekem breztelesnem, eteričnem posmrtnem življenju, da bi zgolj vzdrževanje njega samega pri življenju na Zemlji omogočilo ohranitev stika z njenim brezatomskega položajem sredi Velikega ničesar, toda glede na to, da je bil sam avtor teh absurdnosti, jih ne more kar tako odpraviti ali se pretvarjati, da mu niso ponudile vsaj malo duhovne tolažbe, kajti dejstvo je, da vse od dne, ko se je utopila, nikoli ni bil zares v stiku z Anno, in če si je zdaj omislil alternativni svet, v katerem ona ve, da razmišlja o njej, misli, kako razmišlja o njej, kako bi lahko trdili, da na tem ni nič resničnega? Morda ne ravno znanstveno, preverljivo resničnega, toda čustveno resničnega, kar je na dolgi rok v bistvu edino, kar zares šteje.

Sy Baumgartner, upokojeni profesor filozofije, ki mu je že pred časom umrla žena, svoje poslednje, osamljeno življenjsko obdobje zapolnjuje s pisanjem esejev, pregledovanjem ženinih pesmi, videvanju z novimi ženskami, s katerimi mu njegove preminule Anne nikakor ne uspe nadomestiti, ter razmišljanji o preteklosti svojih staršev in njihovih življenjskih zgodb – vse to do trenutka, ko prejme pismo doktorske študentke, ki si želi o pesniškem opusu njegove žene napisati disertacijo. Baumgartner se odloči študentko namestiti kar pri sebi doma, a ima usoda z njim druge načrte. Sentimentalen roman, ki ga lahko beremo tudi kot pisateljev življenjski in ustvarjalni testament.

PAUL AUSTER (1947–2024), ameriški pisatelj, je bil eden najvplivnejših avtorjev 20. in 21. stoletja. Kritični uspeh je dosegel s svojim romanom *The Invention of Solitude* (1982), zaslovel pa je z *Newyorško trilogijo* (1987). Poleg pisanja romanov je deloval tudi kot scenarist. *Baumgartner* je njegov zadnji roman.

SEBASTIAN BARRY

ONKRAJ SPOMINA

Prevedla Danica Križman

DRUŽBENI ROMAN
tudi kot e-knjiga

IRSKA KNJIŽEVNOST
239 str.

Mladinska knjiga 2025

Laž ima svojo moč,
čeprav zveni kot laž.
Včasih zaleže prav
toliko kot resnica.

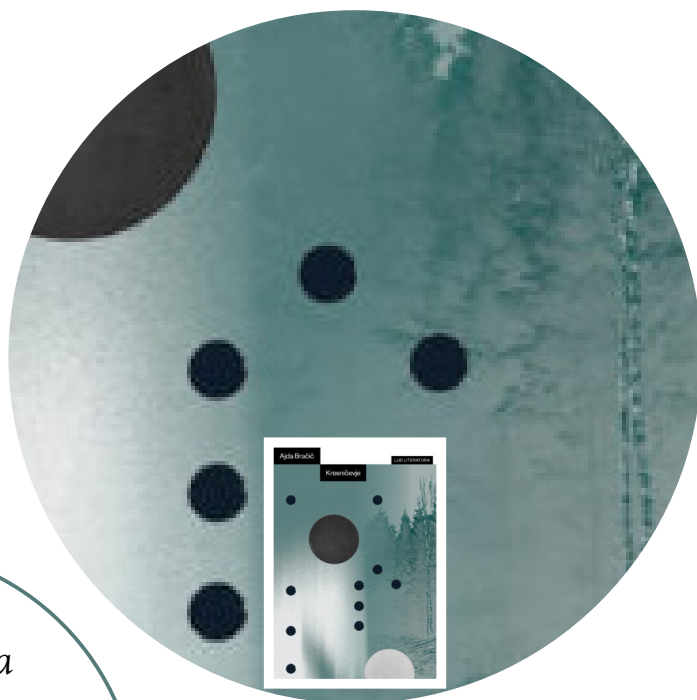
Nedavno upokojeni policist Tom Kettle se privaja na mir svojega novega doma. Mesec za mesecem skorajda ni srečal žive duše, le občasno je ujel bežen pogled na svojega ekscentričnega najemodajalca in plašno mlado mamo, ki se je preselila v sosednjo hišo. Včasih ga preplavijo topli spomini na družino, ljubljeno ženo June ter njuna otroka. Nekega dne na njegova vrata potrkata bivša kolega z mučnimi vprašanji o preteklosti, raziskujeta namreč njegov star primer, ki ga tudi sam ni nikdar prebolel, in naenkrat na površje priplavajo boleča spoznanja, ki Toma pahnejo v brezno davno pozabljenih dogodkov. Ganljiv in boleč roman o krhkosti človeškega uma in iskanju resnice.

SEBASTIAN BARRY (1955) je irski pisatelj, pesnik in dramatik, trikratni nominiranec za nagrado Booker in dvakratni prejemnik nagrade Costa, leta 2024 pa mu je francoska vlada podelila tudi naziv Viteza reda umetnosti in književnosti. V svojih romanih vselej tematizira tudi temačno irsko preteklost, nanašajočo se predvsem na zlorabe otrok v rimskokatoliških institucijah.

Kdo bo bral dušo za pokojnika? Bog ti pošlje pismo, kuverta je odprta, list prazen, a na njem je zapisano vse. Domneval je, da je to res. Na lepem ga je prijelo, da bi svojo zgodbo nekemu povedal, pod pogojem, da bi bil ta človek brez ušes. Da bi mu lahko govoril, on pa ne bi slišal. Oh, ja. Billy Drury je poznal vso zgodbo, a le do točke, ko ga je doletela smrt.

Vse drugo je ostalo neizrečeno. Seveda je tudi June poznala zgodbo do svoje smrti. Čeprav bi z Billyjem povedala vsak svojo različico. Poglavja so bila nedokončana, in četudi jih je v mislih združeval, je težko ugotavljal, kje se stikajo. In verjel jim je samo napol. Vendar jim je bil dolžan verjeti. Kajti v prvi vrsti je bilo treba priči verjeti. Veliko težav in nesreč je izviralo iz tega, ker niso verjeli pričam.

V gozdu ni treba
biti človek, pač pa je
mogoče le biti. Gozdni
bogovi niso bogovi krivde,
pač pa zabavljaški
bogovi vztrajanja.

AJDA BRAČIČ KRESNIČEVJE

DRUŽBENI ROMAN

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST

189 str.

LUD Literatura 2025

Agnes se spominja, kako jima je oče nekoč davno, ko sta se s Klaro stiskali na trdi vzmetnici te koče, on pa je prenočeval kar na tleh, pripovedoval o bitjih, ki varujejo nočni gozd: o dolgozobih sivih polesnjakih in drevesnih vilah, ki si postiljajo v duplinah, sprijete v tesne gozde kot roji čebel. Pripovedoval je o škropniku, kot snop isker sijočem, spreminjajočem se bitju, ki seda na dimnike in vrhove dreves, povzroča požare in krade otroke iz njihovih domačih postelj. Škropnik, je pravil oče, nastane takrat, ko v gozdu kdo prekmalu umre, in se njegova duša, namesto da bi odletela v nebo, potem razbesnjena spreletava med krošnjami. S Klaro sva trepetali pod odejo, vsako noč oprezali za sijem nad drevesi, za gorečim znamenjem na nebu.

Do kam segajo korenine krivde, se sprašuje Agnes, medtem ko v prostranem gozdu išče Klaro, svojo sestro, da bi zgladila spor med njima. Dolgo časa je ne najde, naleti pa na skrivnostno skupnost treh ljudi, s katerimi se pazljivo zbližuje, a jim v nazorih ne podleže do konca, kar jo tudi pripelje do sestre, ki ji jo uspe rešiti. Iz pripovedi veje predvsem ljubeča naklonjenost do narave, zlasti do gozdnega ekosistema, ki je prikazan kot organizem, mnogo večji od posameznih usod, ki se vijejo med njegovimi koreninami in vejevjem, zgodba pa je prepojena tudi z različnimi motivi iz ljudskega slovstva in zdravilstva. Nežna, prefinjena avtorska pisava.

AJDA BRAČIČ (1990) je pisateljica in arhitektka. Za številne slovenske medije redno piše o arhitekturi in kulturi, vodi pa tudi platformo za arhitekturno prenovo *Kajža*. Za zbirko kratke proze *Leteči ljudje* (2022) je prejela nagrado kritiško sito in nagrado Maruše Krese ter bila nominirana za najboljši prvenec. *Kresničevje* je njen prvi roman.

LOUISE ERDRICH

STAVEK

Prevedla Barbara Skubic

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga

AMERIŠKA KNJIŽEVNOST

371 str.

Morfemplus 2024

*Če sem
se hotela znebiti
njenega duha, sem
morala ugotoviti, kaj jo
zadržuje tukaj, na tej
strani tančice.*

Tookie, potomka indijanskih staroselcev, je v mladosti storila nepremišljeno dejanje in na videz majhen prestop se je izkazal za resen zločin, za katerega je bila obsojena na visoko zaporno kazen. Pred tesnobo zaporniških celic jo je reševalo branje knjig in ko je predčasno izpuščena na prostost, je knjigarna tisto delovno mesto, kjer želi poiskati notranji mir. Ko se že zdi, da se vse postavlja na prave tirnice, jo prične v knjigarni obiskovati duh Flore, njene nedavno preminule zveste stranke. Med soočanjem z nadnaravnim pojavom in družbenimi spremembami se bori tudi s svojo preteklostjo in iskanjem pravice in osebne identitete v sodobnem svetu. Humorna, mistična, družbenokritična proza.

LOUISE ERDRICH (1954), pripadnica indijanskega ljudstva Chippewa v Severni Dakoti, je Pulitzerjeva nagrajenka, avtorica številnih romanov in tudi zbirk poezije ter knjig za otroke. Živi v Minnesoti in je lastnica majhne neodvisne knjigarne. V njeni vegasti stari hiši, pravi, prebiva tudi duh.

Knjigarnarjeva zavest pogosto potuje skupaj s kupcem, ki išče knjige. Skozi dan se oblikujejo zemljevidi premikov in se zbirajo v kotičku zavesti. Ko je dneva konec, knjige ostanejo na stolih, okenskih policah ali razmetane kar tako in čakajo, da bodo znova zložene na police. Vedno vem, od kod je prišla kakšna knjiga. Vem, kateri kupec jo je prijel. Vem, katero knjigo je kateri kupec odložil in kdo je prebral drugo in jo pustil na stolu ali polici. Kot drugi kupci je tudi Florin duh puščal sledi. Ko je nehala šelesteti po spovednici, je vedno začela s svojim najljubšim oddelkom, leposlovjem, potem pa smuknila med stvarno literaturo in spomine in tiho raziskovala književnost staroselcev.

Ko te bo
zeblo, te ne bom
mogla vedno greti, a
podarjam ti pulover,
da se boš kljub temu
znašel.

KARIN ERLANDSSON MODRA PREJA

Prevedla Iva Klemenčič

ESEJ

FINSKA KNJIŽEVNOST

167 str.

Hart 2025

Ko svobodno pletem, se ne obremenjujem z ničemer. Če se pojavijo težave, jih moram biti sposobna rešiti – ni pletenja brez težav. Nobenega vzorca ni, h kateremu bi se lahko obrnila po pomoč, ničesar ne morem poiskati na spletu, obstajava le jaz in moje pletenje. Natanko tako je tudi pri pisanju knjige. Če se zlomim jaz, se zlomi knjiga. Podobnosti je še več: med pisanjem me vedno znova preseneti, koliko besed je potrebnih za celotno knjigo. Besede so tako drobne, skoraj ne zavzamejo prostora, vsaka meri komaj centimeter, a kljub temu ne smem omahovati, ne smem se ustavljati. Ko napišem prvo besedo, ne morem razmišljati o vseh, ki me še čakajo. Petlje v pleteninah so približno tako majhne kot besede in za cel pulover je potrebno zastrašujoče veliko število petelj. Toda pri pletenju je število obljuba. Pri besedah ni tako.

Pletenje ni le izdelava oblačil ali tradicija, je zgodba o potrpežljivosti, ustvarjalnosti in tihem pogumu; je zgodba o tem, kako iz nič nastane nekaj lepega, trajnega in resničnega. Ko svet okoli nas gori, je lahko način preživetja ali izstop iz povprečja. Za tiste, ki jih preganjata naglica ali stres, je sredstvo okrevanja in iskanja ravnovesja. Modra preja, v kateri se stvarna pripoved meša z osebnimi spomini, ti pa se nadalje razrastejo v premisleke o vplivu pletenja na tiste, ki pletejo, na njihove bližnje ter na svet okoli njih, je navdihujoča hvalnica ustvarjalnosti, začinjena s pletilskim humorjem, in tihi moči, ki se skriva v vsaki petlji. Je knjiga o čarobnosti pletenja in njegovi nevidni zgodovini.

KARIN ERLANDSSON (1967) je ena najuspešnejših in najbolj priznanih finskih otroških avtoric, ki piše v švedskem jeziku. Poleg otroških del je napisala še štiri romane za odrasle, objavlja tudi neleposlovna dela. Ukvarjala se je tudi z novinarstvom.

JENNY ERPENBECK

KAIROS

Prevedla Tina Štrancar

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga

NEMŠKA KNJIŽEVNOST
368 str.
Litera 2025

Kakšna bo sodba
zgodovine o našem
času?

Ljubezenska zgodba med študentko Katharino in precej starejšim in poročenim pisateljem Hansom se začne v drugi polovici osemdesetih let, ko se spoznata v vzhodnem Berlinu. Njuna strastna romanca je sprva videti kot usodna sreča, ki jo pooseblja kairos, bog pravega trenutka, a ju začne razmerje kmalu utesnjevati, saj Hans postaja vse bolj posesiven in manipulativen. Vzporedno s propadom njunega razmerja se ruši tudi tedanji politični sistem, vse do padca Berlinskega zidu. Zgodba o nadzoru, prevari, izgubi, razkroju upanja in zaupanja je tako obenem tudi podoba zatona vzhodnonemške totalitarne države, ki je leta 1990 izginila z zemljevidov, a ne iz spomina ljudi.

JENNY ERPENBECK (1967), po rodu očetovih staršev nekdanja del vzhodnonemške kulturne elite, sodi med najvidnejše sodobne nemške pisateljice. Deluje tudi kot operna režiserka. Ob porušitvi Berlinskega zidu je bila stara 22 let, konec hladne vojne pa je pomenil svobodo, ki ni bila zastonj.

Aretirati in biti aretiran, tepsti in biti tepen, izdati in biti izdan, dokler upanje, nesebičnost, žalost, sram, krivda in strah niso v slehernem telesu neločljivo zagrizeni drug v drugega. Le v takšnih okoliščinah se lahko pripravljenost na žrtve razvije v moč. Le močni zmorejo krivdo prevzeti nase za novorojeno družbo, ki ni popolna. Le tisti, ki pozabijo sami nase. Ki srečo drugih postavljajo višje kot lastno srečo. In upajo dlje, kot bodo živeli. Toda kaj se zgodi, če zaloga mesa in krvi ne zadostuje za dolgo pot v srečnejši čas? Če je lepoto mogoče kupiti samo z grdim in svobodno gibanje samo s strahom?

Treba je izpisati
besedilo lastnega
življenja, kakor je tudi
treba pomagati graditi
zgodbo svojih.

CONCEIÇÃO EVARISTO PONCIÁ VICÊNCIO

Prevedla Katja Zakrajšek

DRUŽBENI ROMAN

AFROBRAZILSKA KNJIŽEVNOST

90 str.

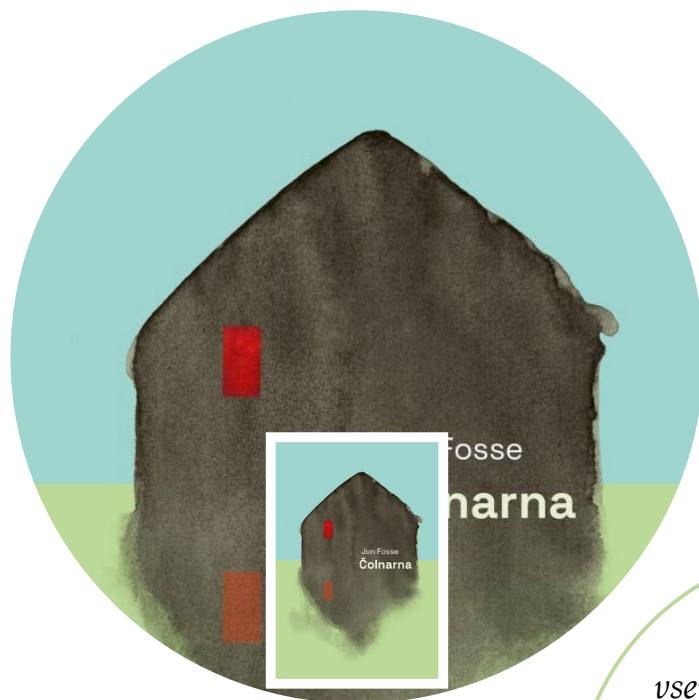
Cankarjeva založba 2025

Poncijin se je naposled vrnil domov
in ženo našel razmišljeno pri oknu.
Pogledal jo je sovražno. Zdela se
mu je počasne pameti. Ure in ure
je zapravljala s tem, da je brez
besed gledala in ničesar videla.
Govorila je malo, in kadar je
govorila, je to zaželeni pogovor med
njima največkrat še otežilo. Nekoč
je vso noč presedela pred zrcalom
in klicala samo sebe. Klicala je,
klicala in ni odgovorila. Zbal se je,
zelo zbal. Zjutraj se mu je zdela še
bolj pobita. Moža je prosila, naj je
ne kliče več Ponciá Vicêncio. Osuplo
jo je vprašal, kako naj jo torej kliče.
Globoko, obupano mu je pogledala
v oči in odgovorila, da jo lahko
kliče kar nič. ~

Zgodba pripoveduje o potovanju mlade ženske z brazilskega podeželja, kjer se po uradni ukinitvi suženjstva ni skoraj nič spremenilo, v mesto, kamor jo vodi upanje na boljše življenje. Vendar preteklosti ni mogoče tako zlahka pustiti za sabo, saj jo spremlja skrivnostna družinska dediščina. Kako presekati z razčlovečenjem, ki je zaznamovalo njeno skupnost, ne da bi presekala s skupnostjo? In kako ulti neenakosti, ki še danes zaznamuje družbo in Poncijino mesto v njej? Tankočutna zgodba o družini, o posledicah kolonializma in suženjstva ter o sanjah in vztrajanju.

MARIA DA CONCEIÇÃO EVARISTO DE BRITO (1946), pisateljica, pesnica in esejistka, predavateljica in raziskovalka književnosti, je ena najvplivnejših sodobnih (afro)brazilskih avtoric. V svojih delih s poudarkom na izkušnjah temnopoltih žensk kritično raziskuje teme rasne, spolne in razredne diskriminacije.

JON FOSSE

ČOLNARNA

Prevedla Jana Kocjan

DRUŽBENI ROMAN

nagrajena knjiga • tudi kot e-knjiga

NORVEŠKA KNJIŽEVNOST

154 str.

Goga 2025

Tako je skoraj z
vsem, na koncu ni ničesar
več, preprosto izgine, vse se
spremeni, in kar je nekoč bilo,
postane čisto nekaj drugega, kot
je bilo, manjše, postane nič,
tako je to, s tem se ne da nič
narediti, tako pač je.

30-letni pripovedovalec brez zaposlitve, prijateljev in ljubezni živi pri materi. Ko nekega dne po več letih sreča mladostnega prijatelja, s katerim sta bila nekoč nerazdružljiva, to vanj vnese nemir in vse, kar po tem srečanju sploh še lahko počne, je pisanje; to, ki ga beremo. Zunanjega dogajanja v zgodbi je malo, sledimo predvsem ponavljajočemu se zapisovanju drobnih detajlov, tihemu toku zavesti. Avtorjev ustvarjalni namen, čigar izvirnost in veličino so okronali tudi z Nobelovo nagrado za književnost, je namreč 'napisati, česar se navadno v govornem jeziku ne da povedati z besedami'; 'ubesediti neizgovorljivo, dati možnost jeziku molka.' In to mu odlično uspeva. Hipnotično.

JON FOSSE (1959) je norveški pisatelj, čigar opus sestavlja več kot sedemdeset romanov, pesniških zbirk, knjig za otroke in dram. Njegov magnum opus je *Septologija*, roman s skoraj 2000 stranmi, napisan v obliki monologa brez ene same pike, ki je impozanten samogovor o umetnosti in umetniku.

Ja, rečem, in nastane tišina, dolgo je tiho, nobeden od naju ne reče nič, in mir je, vsa hiša je mirna, tiha, molče sediva, in jaz gledam skozi okno, gledam dol proti glavni cesti, proti fjordu, vzravnam se, stopim do okna, pogledam dol, gledam proti fjordu, proti zalivu čisto spodaj v fjordu, tja, kjer živim, tik ob tem zalivu, v beli hiši, gledam čolne, ki tam plavajo, čolne na vesla, lesene čolne, tu in tam kak plastični čoln, na čolnih so motorji, stojim pred oknom, gledam dol proti zalivu, pod hišo Knutovih, na spodnji strani ceste, tam plava samo en čoln, tisti, ki ga je Knutova žena uporabila včeraj, sosedov čoln je, morala si ga je sposoditi, razmišljam.

TASMANIJA

Pišem o vsem,
ob čemer sem
jokal.

PAOLO GIORDANO

TASMANIJA

Prevedla Anita Jadrič

DRUŽBENI ROMAN
tudi kot e-knjiga

ITALIJANSKA KNJIŽEVNOST
285 str.

Mladinska knjiga 2025

~
Ko tako ležim, si zamišljam, da v orbito izstrelijo teleskop, ki lahko od daleč pokaže sevanje umrlih. Podoba Zemlje, ki bi nam jo nudil, bi se razlikovala od te, ki jo poznamo: ne bi bila več senčen planet, temveč nekakšna zvezda, ki v vse smeri sprošča svojo svetlobo, svetlobo atomov ljudi, ki jih ni več. Za dolg trenutek si skušam zamišljati, da sem, spremenjen v bleščeče sevanje, tam zraven tudi jaz, medtem ko skupaj s pokojnimi letim onkraj robov sončnega sistema, med drobci kometov v nastajanju. Tako sem očaran nad svojo fantazijo, da hočem že zbuditi Giulia in mu to predstaviti: umrli so sevanje, si kdaj pomislil na to? Si kdaj to dojel? Ampak potem si premislim. Predstavo sklenem zadržati zase, tudi zato, ker bi mi gotovo začel oporekati glede njene znanstvene osnove. ~

V romanu, ki se prostorsko večinoma odvija v Rimu, Parizu in Trstu, osrednji pripovedovalec Paolo preizprašuje svoje lastne poglede na svet in na odnose, ki se spreminjajo v skoraj medsebojni odvisnosti. Na kocki je veliko: njegovo razmerje z ženo Lorenzo, prijateljstvo z Nobelovim nagrajencem Novellijem, njegovo pisanje in tisto, kar bo pustil za sabo; poleg tega pa tudi še veliko več: podnebne in okoljske spremembe, spreminjajoči se svetovni nazor in porast terorističnih napadov v Evropi. Medtem ko poskuša razumeti nenadno rušilno moč svojega notranjega, osebnega sveta, ga želi v kontekstu skoraj apokaliptičnega zunanjega sveta obenem tudi osmisлити. Prepričljivo.

PAOLO GIORDANO (1982), italijanski pisatelj, je po izobrazbi doktor fizike, svetovno slavo pa je doživel že s svojim romanesknim prvcem *Samotnost praštevil*. Odraščal je ob MTV-ju, nanj pa so močno vplivali tudi anglo-ameriška književnost, glasba in filmi. Poleg tega, da ga navdušuje pop kultura, je v Italiji tudi sam pravi zvezdnik.

MAJA HADERLAP

ŽENSKÉ V TEMI

Prevedel Štefan Vevar

DRUŽBENI ROMAN
tudi kot e-knjiga

ZAMEJSKA KNJIŽEVNOST
255 str.
Goga 2025

Kako staremu človeku
razložiti, da se bo moral v
bližnji prihodnosti, natančneje
kmalu, v kratkem, izseliti. To je
vendar, kakor da ga odložimo v
sobo za umirajoče, na zadnjo
postajo dolgega potovanja.

Ko Mira na Dunaju sede v avto, da bi se odpravila na Koroško, ve, da jo čaka težka naloga: ostarelo mater Ani mora pripraviti na selitev iz hiše, v kateri je kot vdova z otrokoma našla zatočišče. Romanje v notranjost otroštva je tudi vračanje k dolgo zamolčanim življenjskim zgodbam prednikov, predvsem žensk, v njihove vsiljene in ponotranjene modele ter boju za samostojnost. Družinski roman se tako bere tudi kot roman o iskanju identitete in pripadnosti v sodobni družbi, novih premislekih o življenju in spraševanjih, kaj od njega še lahko pričakujemo. Je zgodba o izgubi in krivdi, o zamolklih razkritjih in znova najdenih bližinah. Pazljivo spisan roman.

MAJA HADERLAP (1961) je dvojezična avstrijsko-koroška slovenska pesnica in pisateljica ter univerzitetna predavateljica. V svojih delih z navidezno lahkotnostjo obravnava težke teme, kot so krivda, izguba, odgovornost, pripadnost in emancipacija. S pisanjem o slovenski manjšini v Avstriji pa avstrijskim in nemškim bralcem razkriva njim manj znano tematiko.

Mira je pisala, da skuša na Ani gledati kot na človeka, ne kot na mater, da skuša razumeti žensko v materi. No, zakaj pa ne, si je mislila Ani, ampak mati je tu vseeno prva, teh dveh področij ne bi smeli mešati. Biti samo človek je za mater premalo, je menila Ani. Potem je sledil odstavek, v katerem je Mira izrabila priložnost, da se Ani zahvali za vse, kar je naredila zanj, da jo je s skromnim denarjem, ki ga je imela, podpirala pri študiju, tega ji nikoli ne bo pozabila. Zdi se ji, je napisala, da je Ani posebna, močna in odločna ženska, ki jo lahko človek samo občuduje, in da bi rada veliko več vedela o njej. To je napisala črno na belem, se je čudila Ani. Za konec je pristavila še nekaj vrstic, v katerih je priznala, da si prizadeva za večjo samostojnost in samozavest in da prosi Ani, naj to sprejme.

Gospod, če
ste kje tam zgoraj
in nimate preveč dela,
pridite in spregovorite
z menoj kakšno besedo.
Zelo sem osamljena in
bilo bi mi v veselje.

JACQUELINE HARPMAN
JAZ, KI NISEM
NIKOLI POZNALA MOŠKIH

Prevedel Jernej Pribošič

POSTAPOKALIPTIČNI ROMAN

BELGIJSKA KNJIŽEVNOST

229 str.

Društvo za teoretsko psihoanalizo 2025

Menjava dneva in noči je zgolj fizični pojav. Čas pa je stvar človeškega bivanja. Mislim, da mora biti ta povezan z nosečnostjo, z rastjo otrok, z vsemi tistimi stvarmi, ki jih jaz nisem nikdar doživela. Če bi kdo spregovoril z menoj, bi bil čas prisoten v začetku in koncu njegovih besed, v trenutku, ko bi mu odgovorila, in v njegovem naslednjem vprašanju. Že najmanjši pogovor ustvari čas. Morda sem ga skušala ustvariti s pisanjem teh strani: začnem, jih polnim z besedami, jih kopičim – a še vedno ne obstajam, ker jih nihče ne bere. Namenjene so bralcu, osebi, ki morda ne bo nikoli prišla. Če pa pride, bo prebrala te strani – in tedaj bom dobila čas v njeni glavi. Ponotranjila bo moje misli; ona in jaz, tako prepleteni, bova tvorili nekaj živega.

Pod neprestanim brenčanjem umetne svetlobe živi štirideset žensk, zaprtih v kletki globoko pod zemljo. Stražarji, ki jih opazujejo, nikoli ne spregovorijo, spomini na preteklost pa bledijo v nejasne sence sveta, ki ga ne znajo več poimenovati. Med njimi je dekle, rojeno v ujetništvo, ki ne pozna ne svobode ne moških. Ko se nekega dne vrata kletke odprejo, ujetnice odidejo, pobegnejo v pusto pokrajino, kjer od civilizacije ni ostalo nič in kjer je preživetje uganka brez odgovora. Roman, ki si zamišlja svet, iz katerega je izbrisano vse razen vprašanja, kaj v resnici ostane od človeka, ko mu je odvzeto vse, je srhljiva pripoved o osamljenosti, spominu in človeški potrebi po smislu.

JACQUELINE HARPMAN (1929–2012) je bila belgijska pisateljica in psihoanalitičarka, katere življenje je zaznamovalo globoko razumevanje človeške notranjosti, osamljenosti in hrepenenja. Pisala je predvsem o ženskah, ki iščejo svoj glas v svetu, ki jim ga vztrajno odreka. Njena dela so eno najbolj prodornih razmišljanj o tem, kaj pomeni biti človek.

EMILIA HART

VEŠČE

Prevedla Polona Glavan

ZGODOVINSKA FIKCIJA
nagrajena knjiga

BRITANSKA KNJIŽEVNOST

376 str.

Sanje 2025

Nekatere
skrivnosti
lahko ostanejo
prav to –
skrivnosti.

V romanu spoznamo življenja in usode treh žensk, ki živijo vsaka v svojem zgodovinskem obdobju, a so podobno zaznamovane z družbenimi normami, nasilnimi moškimi in raznimi obtožbami. Vsem trem je skupen neverjeten posluš za naravo, v kateri najdejo smisel svojega bivanja in iz nje črpajo moč in pogum, pa tudi tolažbo in uteho. Zaradi naklonjenosti nenavadnim bitjem – vranam, pajkom, mušicam, veščam – jih drugi dojemajo kot čudaške, prav njihova samosvojost in drugačnost pa jih svojevrstno oblikuje na način, da zmorejo svojemu klicu življenja slediti vsemu navkljub. S pridihom magičnega o moči žensk, njihovi neuklonljivi samosvojosti ter pripadnosti koreninam in poreklu.

EMILIA HART, v Avstraliji rojena pisateljica, se je v svojih dvajsetih preselila v London, kjer je študirala pravo in angleško književnost. Po utrpeli možganski kapi se je odločila napisati svoj prvi roman, ki ga posveča ženskam in so ga bralci po vsem svetu sprejeli z navdušenjem.

Weywardove smo zadnjih sto let varno živele v Crows Becku in v tem času zdravile njegove prebivalce. Pospremile smo jih na svet in jih držale za roko, ko so odhajali z njega. Sposobnost zdravljenja smo lahko uporabljale, ne da bi vzbudile preveč sumov. Ljudje so bili hvaležni za ta dar. Naš drugi dar – vez, ki jo imamo z vsemi bitji – pa je veliko nevarnejši, mi je povedala. Ženske so umirale – v plamenih ali na vrvi – ker so se družile z živalmi, ki so jih ljubosumni moški označevali za demone. Zato je morala odgnati vrano, ptico, s katero sva si toliko let delili dom. Glas se ji je zlomil, ko je govorila o tem. Morala sem obljubiti: tega daru, te divjosti v sebi, ne smem uporabiti.

Tam zunaj
elektromagnetne vibracije
valovijo skozi vakuum, medtem
ko telesa v vesolju oddajajo
svetlobo. Če bi te vibracije
pretvorili v zvok, bi vsak planet
imel svojo glasbo, zvok svoje
svetlobe.

SAMANTHA HARVEY

V ORBITI

Prevedel Igor Harb

ZNANSTVENO-FIKTIVNI ROMAN
nagrajena knjiga

BRITANSKA KNJIŽEVNOST

142 str.

Morfemplus 2026

Ujeti smo v vesolju trkov in drsenja, dolgih počasnih valov prvega velikega poka, ko se vesolje trga narazen; najbližje galaksije trkajo druga v drugo, nato se tiste, ki ostanejo, razpršijo in zbežijo druga pred drugo, dokler ni vsaka sama in obstaja zgolj vesolje, prostranost, ki se širi sama vase, praznina samega rojstva, in v kozmičnem koledarju, kot bi takrat obstajal, bodo vsi ljudje, ki so kadarkoli bili in bodo kadarkoli obstajali, samo hipna lučka, ki je utripnila in se izklopila v enem dnevu sredi leta, ki ne bo ostalo v nobenem spominu. Obstajamo zdaj, v bežnem cvetu življenja in védenja, tlesk s prsti mrzličnega bivanja in to je to.

V sodobnem romanu, spisanem z zadržanim literarnim slogom, v katerem avtorica povezuje znanstvene opise z eksistencialnimi vprašanji, spremljamo šestčlansko posadko astronautov in kozmonavtov med enim samim dnevom kroženja okoli Zemlje, v katerem si dan in noč sledita vsakih devetdeset minut. V znanstveno rutino življenja na vesoljski postaji se vrivajo intimne misli posameznikov, vezane na spomine na dom ter razmisleke o odnosih, izgubah in minljivosti, medtem ko se Zemlja iz orbite razkriva kot nekaj veličastnega in hkrati krhkega, pojavlja se kot dom, mati in obenem kot arhiv celotnega človeškega življenja. Elegantno.

SAMANTHA HARVEY (1975) je britanska pisateljica, ki predava na britanski Univerzi v Bathu in vodi literarne delavnice v Ameriki in Španiji. V reviji *New Yorker* so jo označili kot eno najbolj konsistentno navdušujočih sodobnih britanskih romanopisk.

PETER HØEG

OTROCI SKRBNIKOV SLONOV

Prevedel Darko Čuden

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga

DANSKA KNJIŽEVNOST
384 str.

KUD Sodobnost International 2025

Ozri se naokrog
in poglej, koliko ljudi
je res veselih. Tudi če imaš
ata z maseratijem in mamo v
krznenem plašču, kar smo svoje
dni imeli v farovžu, je to res
razlog za vriskanje?

Peter in Tilte sta na obisku pri starejšem bratu Hansu v Københavnu, ko mednje udari novica, da sta njihova 'čudodelna' starša izginila. Pred nekaj leti sta že bila v konfliktu z oblastmi, zdaj pa te usmerijo pozornost na otroke, vendar jim, vključno s psom, uspe pobegniti. Na begu pred varnostno obveščevalno službo otroci zastavijo obsežno iskalno akcijo staršev. Podjetno in pretkano in z izjemno predanostjo odkrivajo majhne namige, ki pa kažejo na velik zločin. Roman lahko označimo kot kombinacijo kriminalnega in razvojnega romana s primesmi cirkuških vragolij, pod duhovito besedno in situacijsko komiko pa se skrivajo najgloblja čustva, paleta ljubezni, osamljenosti in hrepenenja.

PETER HØEG (1957), danski pisatelj, ljubitelj alpinizma in mečevanja, se je sprva preživljal kot mornar na jahtah bogatašev, baletni plesalec in igravec. Svoje življenjske izkušnje večje komponira v svoja dela, kot pisatelj pa je prepoznan predvsem kot samosvoj, pristen in izjemno živ pripovedovalec.

Kadar prababica kuha juho iz pinjenca, stoji na dveh pručkah, ki sta postavljeni druga na drugo, da doseže pisker in meša, to pa zato, ker se je rodila majhna, pozneje so se ji hrbtna vretenca šestkrat sesedla in hrbtnica tako ukrivila, da bi, če bi bila z nami na družinski reklami, o kateri sem govoril prej, fotografiji morali paziti, od kod jo slikajo, kajti njena grba je velika kot stojalo za marele. Zato pa veliko tistih, ki poznajo prababico, meni, da če se Jezus vrne, se lahko vrne v podobi triindevetdesetletne gospe, kajti prababica je prisposoba tega, čemur se reče vseljubečnost. Ni pa posebno zgovorna, besede deli kot bombončke, kot da ji jih ni veliko ostalo, in pri triindevetdesetih ti jih najbrž res ne. ~

Naj pride dež
in nas naredi
rodovitne.

ZALA ILOVAR
VETER NE VRAČA
METULJEV

PESNIŠKA ZBIRKA
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
111 str.
Agnes Creative 2025

Tiste dni, ko so granatovci cveteli,
nisi začutil, da so se tresla tla,
lahko si nabiral maline z dlani
in si se trudil spet obstajati,
ne čakaj me, veter ne vrača metuljev,
ta tvoja rdeča na zraku blede,
od kod so te barve na tvoji koži,
morda me spet srečaš, ko te
zaobkrožim.

O telesu, ki ti je podarjeno,
da ga izgubiš.
O ljubezni, ki ti je ukradena,
da jo greš iskat.
O slepoti, ki te varuje
pred samim sabo.

Ta knjiga je namenjena tebi,
ki bi se rad zahvalil,
da lahko čutiš.
Najden si. Ta knjiga je zate.

[VETER NE VRAČA METULJEV]

Pesniška zbirka *Veter ne vrača metuljev* odpira intimna vprašanja o ljubezni, telesu in svobodi. Avtorica z močnimi podobami in izvirnimi pesniškimi oblikami bralca sooča z družbenimi in osebnimi izzivi, pri tem pa biblijsko simboliko mojstrsko združuje s sodobnim pogledom na življenje. V pesmih se odražajo iskrena čustva, ki segajo od hvaležnosti za nepopolnost telesa do introspektivnega raziskovanja notranjih praznin, samorefleksija pa se dopolnjuje z odprtostjo do sveta in pripravljenostjo na darovanje drugemu.

ZALA ILOVAR (2003) je mlada dolenjska pesnica, študentka medicine in skavtinja. Poleg ljubezni do literature jo navdušujejo glasba, kava in izleti v hribe.

JÓN KALMAN STEFÁNSSON

POLETNA SVETLOBA, IN NATO NOČ

Prevedla Janina Kos

DRUŽBENI ROMAN

nagrajena knjiga • tudi kot e-knjiga

ISLANDSKA KNJIŽEVNOST

255 str.

Mladinska knjiga 2025

So ljudje, ki radi
živijo sami, zgolj v
družbi kavne skodelice,
televizorja, knjig in tišine,
ne da bi jim karkoli
manjkalo.

Življenje v mali islandski vasici s samo štiristo prebivalci se nekaterim morda zdi na moč enolično. Ljudje, ki preživljajo dolge in temne zime blizu polarnega kroga, so stalno v nevarnosti, da obtičijo v malomeščanski letargiji. A včasih oddaljenost od svetovnega vrveža odpre naša srca in sanje, neskončna svetloba islandskega poletja in večna zimska noč pa spodbudita k raziskovanju. Tako vasica na samem skrajnem zahodu Islandije postane mikrokozmos starodavnega konflikta med človeškimi željami in usodo, med mejami resničnosti in krili domišljije. Vprašanja o samem bistvu življenja avtor poetično popisuje s humorjem in nežno naklonjenostjo do človeških slabosti.

JÓN KALMAN STEFÁNSSON (1963) velja za enega

najprodornejših sodobnih islandskih piscev. Preživel je z različnimi službami, nazadnje kot knjižničar v Mestni knjižnici Mosfellsbær, nakar se je odločil za samostojno pot neodvisnega pisatelja.

Ljudje že od nekdaj govorimo, pišemo in poročamo o pomembnih in postranskih dogodkih, ker hočemo priti do dna skrivnostim, ki se nam izmikajo tako vztrajno kot mavrica. Stare zgodbe nas učijo, da človek ne more pogledati Boga v oči, ne da bi bil pri tem pogubljen, in bržkone za nas velja nekaj podobnega – naš cilj je iskanje samo, in če se slučajno dokopljemo do odgovora, bomo oropani cilja. Po drugi strani pa nas prav iskanje nauči besed, s katerimi lahko opišemo lesketanje zvezd, molk rib, žalost in smeh, konec sveta in poletno svetlobo. Ali imamo še kakšno drugo nalogo, kot da poljubljamo nekogaršnje ustnice? Morda veste, kako se po latinsko reče »hočem te«? In ko smo že pri tem, ali veste, kako se to reče po islandsko? ~

Vsi si moramo najti nesmiselne cilje, za katere bomo živeli, zakaj bi se sicer trudili dihati?

ŠEHAN KARUNATILAKA

SEDEM LUN **MAALIJA ALMEIDE**

Prevedla Tina Mahkota

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga

ŠRILANŠKA KNJIŽEVNOST
415 str.

Morfemplus 2025

Biti duh se ne razlikuje tako zelo od biti vojni fotograf. Dolga obdobja dolgočasje so posejana s kratkimi izbruhi groze. Najsi je bila tvoja posmrtna zabava še tako polna akcije, si jo večino preživel med opazovanjem ljudi, ki strmijo v stvari. Ljudje zelo veliko strmijo, ves čas prdijo in se prepogosto dotikajo svojih spolovil. Večina ljudi misli, da so sami, a so, kot običajno, v zmoti. Če nič drugega, najmanj sto žuželk imaš na dosegu roke in nekaj bilijonov bakterij na vsem, česar se dotakneš. In ja, nekatere od njih te opazujejo. Zmeraj se bo našlo kaj, kar bo lebdelo ali prodiralo, čeprav večino teh, ki lebdiijo ali prodirajo, ti zanimaš prav toliko, kot deževniki zanimajo tebe. V prostoru, v katerem si zdaj, se spreha vsaj pet duhov. Eden od njih ti morda bere čez ramo.

Zmeden ob vstopu v svoje posmrtno življenje si Maali Almeida, vojni fotograf in hazarder, želi izvedeti predvsem, kdo ga je umoril in zakaj. Ne glede na to, kako trdno je odločen, da bo uganko svoje smrti razrešil, pa se mu za kaj takšnega celo v posmrtnem življenju čas izteka. Danih mu je tudi zgolj sedem lun, da naveže stik z moškimi in žensko, ki ju ljubi najbolj od vsega, in ju pripelje do skritih fotografij, ki bodo pretresle celotno državo. Z velikosežnim romanom se avtor z izjemno domišljijo o življenju po smrti in o tem, kaj pomeni dostojanstvo človeka sredi vojne vihre in nasilja, veličastno pokloni svoji domovini, bralca pa očara z mojstrskim ubesedovanjem, ki izvablja tako krohot kot solze.

ŠEHAN KARUNATILAKA (1975) je eden vodilnih šrilanških pisateljev, znan po svoji ostri družbeni kritiki, humorju in sposobnosti, da ustvari like, ki se globoko zasidrajo v bralčevo srce. Z romanom *Sedem lun Maaliya Almeide* je požel mednarodne pohvale in utrdil svoj položaj med največjimi sodobnimi avtorji.

MICHAEL KÖHLMEIER

DEKLICA Z NAPRSTNIKOM

Prevedel Aleš Učakar

DRUŽBENI ROMAN

AVSTRIJSKA KNJIŽEVNOST

101 str.

Sanje 2025

*V mislih je imela
le to, da so v vseh
zabojnikih tega sveta
shranjene same
dobre stvari.*

V velikem zahodnoevropskem mestu se na tržnici nenadoma pojavi majhen otrok, lačen in premražen. Osamljeni deklici dajo jesti in piti. Sama ne razume niti besedice jezika, ki ga govorijo v tej deželi. Toda če kdorkoli izreče besedo 'policija', začne na ves glas kričati. Od kod je prišla ta deklica? Zakaj je tukaj? Kako ji je ime? Niti sama ne ve. Ko spozna dva dečka, ki sta prav tako kot ona na svetu sama, se jima pridruži. Skupaj se podajo na presunljivo dogodivščino, v kateri avtor v ganljivih podobah pripoveduje zgodbo o ljudeh brez porekla, izobčencih v bogatem svetu, ki je do njih ravnodušen in sovražen. Pretresljiv roman, ki skozi oči otroka razkriva kruto resnico sodobnega sveta.

MICHAEL KÖHLMEIER (1949) je sodobni avstrijski pisatelj in glasbenik. Študiral je politologijo in nemščino ter matematiko in filozofijo. Leta 1997 je prejel Grimmelshausenovo nagrado, ki jo podeljujejo avtorjem, ki so s pripovednim delom izjemno prispevali k umetniškemu preučevanju sodobne zgodovine. Živi kot svobodni pisatelj.

Za vhodom so bila še ena vrata in šele ta so zares vodila v kavarno. Urno je smuknila noter, še preden so se vrata zaprla, in v enem od kotov počepnila na tla. Natakarji od znotraj je niso mogli videti. Morda bi otroka pustili, naj pač sedi na toplem. A morda tudi ne. Na stropu so bili pritrjeni infra grelci, ki so žareli in dajali toploto malemu prostoru. Gostje, ki so prihajali in odhajali, se niso zmenili za otroka, mnogi ga še opazili niso. Saj ni prosjačil.

Le sedel je. Sedel je in srkal limonado iz pločevinke in cufal koščke iz kruha. In ni pogledal nikogar. Potem ko je pojedel in popil, ni počel ničesar. Le sedel je in prekrizal roke pred svojim plaščkom. ~

Krivica je
krivica, naj se
zgodi enemu, tisočem
ali milijonom. Mi pa
smo proti krivici.
Kajti tudi eden je
človek.

SREČKO KOSOVEL MAJHEN PLAŠČ

PESMI IN PISMA
KOSOVELOVO LETO 2026
tudi kot e-knjiga

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
182 str.
Mladinska knjiga 2024

Jaz bi hodil
v majhnem plašču
besed.

Ali pod tem naj se skriva
topel, svetál svet.

Kaj je bogastvo?
Kaj je razkošje?
Zame je eno:
majhen plašč imam
in ta plašč ni nobenemu
enak.

[MAJHEN PLAŠČ]

Ob 100-letnici smrti pesnika Srečka Kosovela (1904–1926) je Vlada Republike Slovenije razglasila leto 2026 za Kosovelovo leto.

Razglasitev pomeni veliko podporo pri krepitvi prepoznavnosti pesnika Krasa, pa tudi poklon izjemnemu slovenskemu pesniku, ki je pomembno zaznamoval slovensko literarno obdobje 20. stoletja, nadvse aktualen pa ostaja še danes. Pesniški izbor v zbirki *Majhen plašč*, izdani leta 2024 pri založbi Mladinska knjiga, predstavlja pesnikovo tematsko, motivno in oblikovno mnogoterost, vključuje pa tudi znamenita spisa *Kriza* in *Pismo o novi umetnosti za človeka* ter pisma osebni prijateljici Fanici Obidovi.

SREČKO KOSOVEL velja za enega najvidnejših predstavnikov slovenske moderne poezije. Bil je mislec in humanist, čigar dela odražajo družbeno kritičnost in vizionarsko misel ter posredujejo globoka humanistična sporočila, ki so še danes izjemno aktualna in silijo k premisleku o nestabilnosti našega časa, o izvirnosti osebnega dostojanstva in vrednosti človeka kot posameznika.

DANIELA KRIEN

MOJE TRETJE ŽIVLJENJE

Prevedla Sanda Šukarov

DRUŽBENI ROMAN

NEMŠKA KNJIŽEVNOST

245 str.

Mladinska knjiga 2025

*Če je tvoje
življenje imelo
smisel samo v sreči,
potem nikoli ni
imelo smisla.*

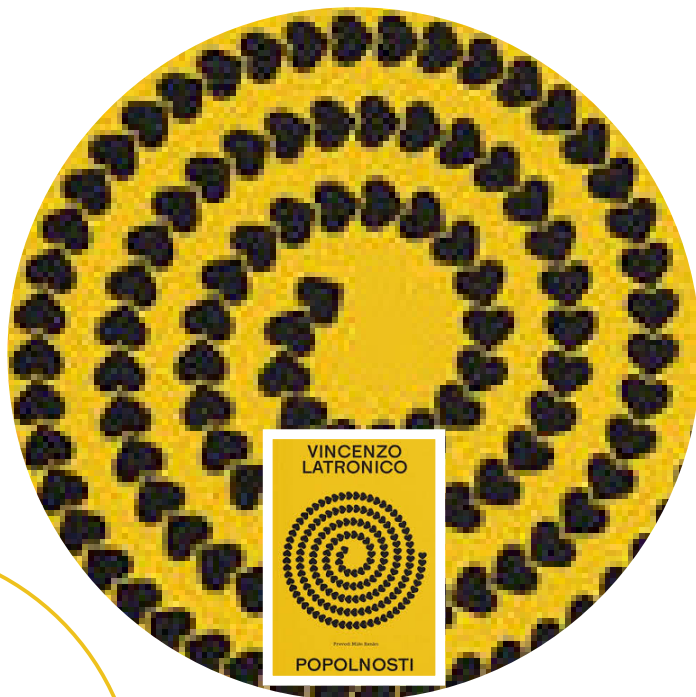
Linda je nekoč imela vse, nekega dne pa se je njen udobni, varni in stabilni svet sesul kot hišica iz kart. Imela je občutek, da se je njeno življenje po tragičnem dogodku, ki jo je doletel, preprosto končalo. Na teh ruševinah je začela počasi, iz ure v uro, iz dneva v dan, graditi novo življenje, da bi ugotovila, kdo sploh je – brez moža, brez otroka, brez službe. Avtorica v intimni čustveni zgodbi z veliko mero rahločutnosti raziskuje žalovanje, krivdo in možnost, da si človek po veliki izgubi znova ustvari svet, svoje novo, tretje življenje, ob tem pa sporoča, da se moramo včasih najprej šele izgubiti, da se lahko kasneje zares najdemo.

DANIELA KRIEN (1975) je nemška pisateljica, ki v svojih romanih raziskuje intimne odnose, ranljivost in notranje transformacije sodobnih žensk. Preden se je posvetila pisanju, je študirala kulturne vede, kar se odraža v njenem pripovednem slogu, ki s prefinjenostjo in natančnostjo razkriva notranja stanja ter odnose med ljudmi.

*Pred Sonjo sem bila samostojno
čuteča, a nepopolna oseba,
posameznica brez konteksta. Od
njenega rojstva pa je bila moja
življenjska sreča odvisna od njene.
Od samega začetka vse do njenega
konca sem samo to, kar je ona
– srečna, nesrečna, prestrašena,
žalostna, navdušena, živa ali mrtva.
Ko otrok odide, te pač vzame s seboj.*

*Kar ostane od tebe, je posušena
lupina. Se je materam tako godilo
že od nekdaj? Ali pa je pomagalo,
če je bilo otrok veliko? So lažje
prebolele enega od šestih, ker jih je
ostalo pet? So bila srca trša, volja
do življenja močnejša? Včasih je
veljalo za nesrečo, če se je rodil samo
en otrok, danes je to stvar izbire. Z
enim samim otrokom je svoboda
velika, brez otrok je neomejena. A
brez navezanosti je svoboda vredna
toliko kot nič.*

Navduševala
sta se nad
nesmiselnimi prepiri
neznancev. Zanimale so ju
zgodbe ljudi, ki jih nikoli ne
bosta srečala. Bilo je, kot da bi
se na kokainu sprehajala po
najbolj kaotični ulični
tržnici na svetu.

VINCENZO LATRONICO **POPOLNOSTI**

Prevedel Mišo Renko

DRUŽBENI ROMAN

ITALIJANSKA KNJIŽEVNOST

111 str.

No!Press 2025

To, kar se je dogajalo z mestom – nadomeščanje lokalnih prebivalcev z mlajšimi in bogatejšimi prišleki ter rast cen in sociokulturne homogenosti – so poimenovali gentrifikacija. To je bila beseda, ki so jo poznali skoraj samo tisti, ki so bili zanj odgovorni. Anna in Tom sta to zelo dobro vedela. Pogosto sta obiskovala lokale, kjer je craft pivo stalo trikrat toliko kot pils v Kneipe, lokalni pivnici; gnetla sta se pred umetniškimi galerijami, ki so v izložbah ironično ohranjale izveske starinarjev in čevljarjev, ki so jih vrgli ven; zamenjali so najemnike, ki so včasih najemnino plačevali v vzhodnih markah. Spoznala sta, da sta tudi sama del problema, ki je začel vplivati na njun svet, vendar sta se tega zavedala na omejen način, kot kadilci, kadar pomislijo na raka. ~

Vstopimo v stanovanje, v svetlobo, ki pada vanj, in spoznamo rastline, ki v njem uspevajo, ter predmete, ki ga definirajo. V takšnem stanovanju bi si želeli živeti ali ga vsaj najeti. Nato spoznamo Anno in Toma, par evropskih priseljencev, ki se je sredi dvatisočih preselil v to mesto, v Berlin, v to stanovanje. Sta oblikovalca. Njuna družba jima je podobna, vsi so priseljenci, vsi kreativci. Skupno jim je poskušanje hrane, pijače in drog. Predvsem pa skušajo slediti lepoti, ki se v resničnem življenju vztrajno izmika, saj obstaja pretežno zgolj še na internetu. Izčiščen roman o generaciji, ki jo je groza ustaljenosti in družbenih pričakovanj in ki je od življenja želela več, a nikoli ni prav dobro vedela, kaj.

VINCENZO LATRONICO (1984) je italijanski pisatelj in prevajalec, po izobrazbi filozof. *Popolnosti* (2022) so njegov četrti roman, s katerim je bil uvrščen v finalni izbor za mednarodnega bookerja. Žirija ga je opisala kot boleče natančen katalog sodobnih skrbi, od zaslužnjevanja v poznem kapitalizmu do sodobne ljubezni, od mehkega pohištva na Instagramu do metafizike zahodnjaške krivde.

URSULA LE GUIN

NEBEŠKI MLIN

Prevedla Bojana Vajt

ZNANSTVENO-FANTASTIČNI ROMAN
nagrajena knjiga • tudi kot e-knjiga

AMERIŠKA KNJIŽEVNOST

206 str.

Sanje 2025

Mi smo v svetu
in ne proti njemu. Vse
skupaj ne deluje tako, da
se postaviš izven sveta in
upravljaš z njim. To preprosto
ne deluje, to je v nasprotju
z življenjem.

Svet pretresajo nasilje in okoljske katastrofe, vlada vsesplošno pomanjkanje – hrane, prostora, duše. Glavni lik, George Orr, z grozo ugotavlja, da njegove sanje spreminjajo resničnost sedanjosti in celo preteklosti. Zbegan poišče pomoč pri psihiatru Williamu Habru, a postane žrtev ambicij iztirjene znanosti. *Nebeški mlin* je literarno delo izjemnega pomena. V njem pisateljica s spoznavno dojemljivostjo in etično občutljivostjo ne samo začuti in opiše stehniciziran svet brezupa, v katerem so si ljudje povsem podvrgli naravo in poteptali kozmična načela stvarstva, temveč s pronicljivo intuicijo tudi že razkrinkava vzroke za obstoj takšnega sveta in vzvode njegovega delovanja.

URSULA LE GUIN (1929–2018), za mnoge najboljša pisateljica znanstvene fantastike, se je rodila pisateljici Theodori Kroeber in svetovno priznanemu kulturnemu antropologu A. L. Kroeberju, kar je močno zaznamovalo njeno pisateljsko pot. V svojih delih je tematizirala vprašanja, povezana s političnimi sistemi, kolonializmom, trkom kultur, okoljevarstvom in človeško evolucijo.

Sočloveku moraš pomagati. Ni pa prav, da se igraš boga z množicami.

Da bi bil bog, moraš vedeti, kaj delaš. In da bi sploh naredil kaj dobrega, ni dovolj gola vera, da imaš prav in so tvoji motivi pravšnji. Biti moraš ... v stiku. On ni v stiku. Zanj nobeno drugo bitje, celo nobena stvar ne obstaja sama zase; svet vidi kot sredstvo za svoje cilje. Povsem nepomembno je, ali so njegovi cilji dobri; sredstva so vse, kar imamo ... Ne more sprejeti, ne more dopustiti, ne more spustiti. Nor je ... Če mu bo uspelo, da bo sanjal tako kot jaz, lahko potegne vse za sabo in bomo izgubili stik. Kaj naj naredim?

Romaneska umetnost temelji na sposobnosti, da lahko zgodbe, ki smo jih doživeli sami, predstavimo kot zgodbe drugih ljudi in da zgodbe, ki so jih doživeli drugi ljudje, predstavimo tako, kot da bi jih živeli sami.

ORHAN PAMUK NOČI KUGE

Prevedla Erna Pačnik Felek

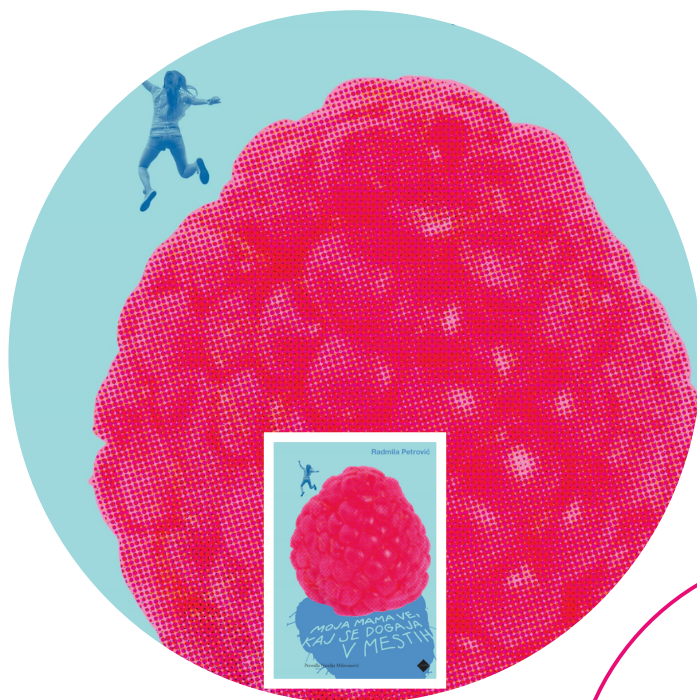
ZGODOVINSKI ROMAN
nagrajena knjiga

TURŠKA KNJIŽEVNOST
671 str.
Sanje 2025

Šejk ni bil le debeluhar, temveč je povrhu imel zelo dolge sive lase in brado. Bayramu efendiju se je prijazno nasmehnil, nato pa mu je začel pojasnjevati, kako mora brati molitve na listu: ponoči, ko se bo iz teme pojavil džin kuge, mora po triintridesetkrat ponoviti vsako izmed naslednjih Alahovih imen: Recep, Muktedik in Baki. Če bo amulet in papir z molitvijo podprl proti džinu in devetnajstkrat zmolil zapisano molitev, se bo obvaroval pred to nadlogo. Šejk mu je razložil, da bo, kadar ne bo utegnil izgovarjati Alahovih imen, dober učinek dosegel tudi s tem, da si amulet, ki mu ga je dal, obesi okoli vratu in se ga ravno tako, kot mu kaže, dotika s kazalcem.

Ko na izmišljenem otoku v Otomanskem cesarstvu, na katerem vlada velika napetost med muslimanskim in pravoslavnim grškim prebivalstvom, izbruhne kuga, se otočani uprejo. Da bi zaježil epidemijo, osmanski sultan Abdul Hamid II. na otok pošlje enega svojih najbolj izkušenih strokovnjakov za ravnanje v izrednih razmerah – pravoslavnega kristjana. Nekateri muslimani, vključno s privrženci priljubljene verske sekte in njenim voditeljem šejkom Hamdullahom, nočejo sprejeti previdnostnih ukrepov in karantene. Nato se zgodi umor, ki razkrije nove neznanke. Drzen, sijajen roman z osupljivo aktualno noto, spisan kot detektivska zgodba in historična epopeja hkrati.

ORHAN PAMUK (1952) je vodilni romanopisec turške postmoderne literature in eden najbolj branih pisateljev v Turčiji, njegova priljubljenost pa se je razrasla tudi drugod po svetu. Prejel je številne ugledne nagrade, med njimi je Nobelova nagrada za književnost (2006). Njegove knjige so prevedene v več kot 63 jezikov.

RADMILA PETROVIĆ

MOJA MAMA VE, KAJ SE DOGAJA V MESTIH

Prevedla Natalija Milovanović

PESNIŠKA ZBIRKA
tudi kot e-knjiga

SRBSKA KNJIŽEVNOST

69 str.

Cankarjeva založba 2025

Kjer sem
odraščala, se
nežnost ne izkazuje
ljudem, prihraniš jo
za mucke, skotene v
hlevu.

Avtorica z ostrim, neposrednim jezikom v prvi osebi piše o vsem tistem, o čemer na podeželju molčijo. O družinski hierarhiji in ranah, nasilju in patriarhatu. O tišini, ki je glasnejša od krikov in udarcev. V svojih pesmih, ki so prežete z uporom in dajejo glas vsem ženskam, ki so jih utišali, je ostra in angažirana, vendar v njih ne pridiga, ne moralizira – samo pove resnico in v tem je njena največja moč. Resnice, ki jih niza – brez visokotečih besed, olepševanj ali prikrivanja, so vsem nam dobro znane, čeprav o njih molčimo.

RADMILA PETROVIĆ (1996), ki je trenutno ena najprodornejših pesnic mlajše generacije v Srbiji, predstavlja tudi glas ženskega upora proti patriarhatu. Pesniška zbirka *Moja mama ve, kaj se dogaja v mestih* je do sedaj njena najuspešnejša.

treba bi bilo zasesti lastno dušo
kot kos zemlje, jo namakati z bistrino
posaditi z zimzelenimi rastlinami
opleti potrebo, da bi te kdorkoli razumel

treba bi bilo, zagotovo, nekaj posaditi
treba bi bilo srce dati za povrh nekomu
ki ne meša ljubezni in delniške družbe

biti srečen, biti hvaležen peči
dolgo je bila edina, ki me je hotela greti

treba bi bilo vedeti, da ni res
da Bog v tretje pomaga

[izsek pesmi: JE ŽALOST DOMA Z VASI?]

V kolikšni
meri se v
tovarnah tudi
sami spremenimo
v stroje?

JOSEPH PONTUS
ZA TEKOČIM TRAKOM

Prevedla Saša Jerele

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga

FRANCOSKA KNJIŽEVNOST
253 str.

Cankarjeva založba 2025

Samo nekaj vrst krajev poznam ki
tako učinkujejo name / absolutno
eksistencialno radikalno / grška
svetišča / zapor / otoki / in tovarna
/ ko izstopiš / ne veš ali se vračaš v
resnični svet ali ga puščaš za seboj /
čeprav vemo da resničnega sveta sploh
ni / ampak saj nima veze / Delfe je
Apolon izbral za popek sveta in to ni
bilo naključje / Agoro so Atene izbrale za
kraj na katerem se je rodila / določena
predstava o svetu in to je bila nujnost
/ zapor kakršnega je izbral Foucault si
je izbral zapor sam / otoke so izbrali
svetloba dež veter / tovarno so izbrali
Marx in proletarci / zaprti svetovi
/ v katere stopamo samo na lastno
odgovornost / s premislekom / in iz
katerih ne odidemo zares / kako naj se
izrazim / iz svetlišča stopiš drugačen kot
prej / zapora nikoli ne pustiš za seboj /
otok zapuščas vzdihovaje / ko stopiš iz
tovarne se vedno ozreš v nebo

Poetičen roman temelji na avtorjevih osebnih izkušnjah s
prekarnim delom v industrijskih tovarnah za predelavo hrane
v Bretanji, zlasti v ribjih predelovalnicah in klavnicah, potem
ko mu ni uspelo najti dela v svojem poklicu. Posebnost romana
je, da je napisan skoraj brez ločil; vejicam, pikam, odstavkom in
narekovajem se avtor večinoma izogiba oz. jih uporablja le, ko
citira dela drugih avtorjev; namesto klasične prozne oblike piše v
kratkih, ritmičnih vrsticah. Kar pa se tiče obravnavane tematike, le-
ta presega osebno izkušnjo – vzpostavlja se kot univerzalna zgodba
o dostojanstvu in položaju delavca v sodobni družbi. Inteligentno,
elegantno in humorno o bridkem duhu časa.

JOSEPH PONTUS (1978–2021) je bil sprva zaposlen kot
specialni pedagog in je deset let delal z mladimi v stiski. Nato se
je preselil v Bretanjo, kjer je delal v tovarni ter dve leti zapisoval
svoje in občutke sodelavcev in jih kasneje oblikoval v zgodbo o
najemnem delavcu, naslovljeno *Za tekočim trakom*, po kateri je
kot pisatelj tudi najbolj prepoznan.

STEPHAN SCHÄFER

25 ZADNJIH POLETIJ

Prevedla Valentina Smej Novak

DRUŽBENI ROMAN

AMERIŠKA KNJIŽEVNOST

153 str.

Vida 2025

Vedno je
bilo nekaj.
Postoriti
namesto živeti.

Za kuhinjsko mizo na stari kmetiji se znajdetata človeka, ki si ne bi mogla biti bolj različna. Pripovedovalec hiti skozi življenje kot skozi neskončen seznam opravil, domačin Karl pa na svoji njivi goji krompir in si vzame čas za razmislek. Ko Karl svojega gosta sooči z dejstvom, da mu je ostalo še približno petindvajset poletij, se med njima razvije pogovor o velikih življenjskih vprašanjih: Zakaj toliko časa namenjamo delu, namesto da bi ga ljudem in stvarjem, ki so nam resnično pomembni? Kje najdemo pogum, da uresničimo svoje sanje? In zakaj se pravo življenje pogosto začne šele takrat, ko dojamemo, da imamo le eno?

STEPHAN SCHÄFER (1971) je ameriški filmski ustvarjalec, scenarist in producent, znan po svojem delu v neodvisni kinematografiji. V svoji zgodnji vpletenosti v gledališče je razvil strast do pripovednih umetnosti, predvsem dramskega pripovedovanja zgodb. *25 zadnjih poletij* je njegov prvenec.

Tekel sem že pol ure, pa se nisem spomnil, ali mi je kdo prišel nasproti in kje natančno sem zavil. Jasna mi je bila samo ena misel, ki me je ves čas utesnjevala: nekje v življenju sem zgrešil pravo pot in izgubil svoj notranji kompas. Pred nekaj leti sem se še počutil svobodnega in lahkega, vse, kar sem počel, tako zasebno kot poklicno, sem ljubil. A skozi leta sem zamenjal vedno več svobode za vedno več dolžnosti. Ne zavestno, šlo je postopoma. Postal sem eden tistih optimizatorjev, ki delo, družbeno priznanje in zaslužek postavljajo v središče življenja. Strog do sebe, redko zadovoljen, odločen namesto sproščen. Gnali so me roki, pričakovanja drugih in lastne ambicije. Nisem si želel tega, kar sem imel, temveč tisto, česar nisem imel. ~

Če kje, sem
se na tej poti
prepričal,
da civilizacija
ni le ena.

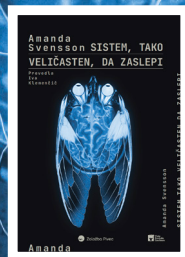
ALLEN STERŽAJ GORA NI ZADETA

POTOPIS
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
370 str.
Sanje 2025

Dotakniti se prazgodovinskega življenja je nekaj najbolj fascinantnega in prvinskega, kar lahko doživiš na tem svetu. In močna lekcija, ki človeško etiko relativizira do skrajnosti: medtem ko se v 'civiliziranem' svetu prepiramo in prožimo vojne, ker se ne moremo zediniti, kako mora biti kdo oblečen in kateri del telesa mora zakriti, kaj na to porečejo goli Papuanci s kotekami? Gotovo se jim zdimo idioti, ko tako kompliciramo okrog gole kože, ki nam je naravno dana! Ne morem reči, da so primitivni. Ker niso. Ne morem reči, da so necivilizirani; imajo svojo civilizacijo, le da je pač drugačna od naše. Je torej naša naloga, da jim sodimo ali da jih spoštujemo? Zakaj jih tako težko spoštujemo? Ker so prvinski? Ker golota zanje ni sramota?

Alen Steržaj se je podal na pustolovščino iskanja poti na 'konec sveta', Aziji naproti. Pot, ki se začne na ljubljanski železniški postaji ob bureku, konča pa v Jayapuri na Papui, na skrajni točki kontinenta pred velikim oceanom, se odvija čez tisoče kilometrov, skozi številne tuje dežele s 'čudnimi' kulturami in bizarnimi običaji, monumentalnimi človeškimi in naravnimi stvaritvami ter nepredvidljivimi, stresnimi in nevarnimi situacijami, ki avtorja podzavestno silijo v spoznavanje samega sebe in lastnih psihofizičnih meja. Eden najbolj fascinantnih potopisov leta, napisan z odličnim posluhom za ritem poti in pisanja.

ALLEN STERŽAJ (1972), znan tudi kot član skupine *Big Foot Mama*, je diplomiral iz novinarstva, poklicno pa se je udeleževal kot glasbeni urednik revije *Stop*, pisal scenarije za TV-oddajo *Odklop* in bil nekaj časa glasbeni redaktor pri reviji *Vikend*. Leta 2015 je pri Mladinski knjigi izdal prvenec kratkih zgodb malega človeka *Pa ste vi normalni?!*

AMANDA SVENSSON
SISTEM, TAKO
VELIČASTEN, DA ZASLEPI

Prevedla Iva Klemenčič

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga • tudi kot e-knjiga

ŠVEDSKA KNJIŽEVNOST
593 str.
Pivec 2024

Ko svet
propade,
se vanj čudež
prikrade.

Ko iz porodne sobe odnesejo enega od trojčkov in ga čez nekaj časa na videz popolnoma zdravega vrnejo staršema, se zgodi metuljev učinek, ki požene v tek sodobno družinsko sago. Kaj ima nevroznanstveni inštitut v Londonu skupnega s čermi na Velikonočnem otoku? Kaj oko v pavovem peresu s fotografijo Francesce Woodman? Kaj modra barva z izgubljenim globinskim vidom? In kako vse to povezujejo škržati? V mojstrsko stkani pripovedi o nenavadni švedski družini nas avtorica zaslepi. Ko se nam oči nekoliko privadijo, nas zaslepi še enkrat in še enkrat. In nas na koncu prepričane, da smo končno povezali vse niti, pusti odprtih ust. Ves čas pa nas ob tem nadvse zabava.

AMANDA SVENSSON (1987) je švedska pisateljica, prevajalka in kulturna novinarka. Njena dela so bila večkrat nagrajena in prevedena v številne jezike. *Sistem, tako veličasten, da zaslepi* velja za eno njenih najbolj odmevnih knjig, ki ji je prinesla prepoznavnost tudi zunaj Švedske.

Tako zelo si želimo, da bi bili človeški možgani skrivnostni, kajne? Tudi mi, raziskovalci, si želimo, da ostane tako, čeprav trdimo nasprotno. Želimo se prebiti do točke, ko ne bomo mogli več naprej, kjer bomo lahko rekli 'Okej, tukaj je skrajna meja, skrivnost, zlato jajce, najvišja uganka, unikat, njeno veličanstvo duša'. Zato kopljemo po odklonskem, po izjemah, po stvareh, ki nasprotujejo vsemu, kar pravzaprav že vemo o možganih: da so logični, strukturirani, da so enačba. Zelo zapletena enačba, a kljub temu zgolj enačba. To je človek.

Sestavljanka z omejenim številom koščkov, ki se sami po sebi prilagajajo drug drugemu, brez potrebe po duši, ki bi jih zlepila skupaj.

Ljubezen ni
greh, a mora biti
pospremljena z
odgovornostjo.

Katarina Katka Romančik je gola ležala na postelji v stanovanju mladega slikarja in z odprtimi usti poslušala besede, ki so kot veličastna glasbena kompozicija odzvanjale po prostoru, strmela je v moškega, katerega talent je bil nekaj, česar ni bilo mogoče zanikati. Njegova pristnost, njegov humor, še najbolj pa njegovi dotiki ... vse to jo je spravljalo v stanje ekstaze, ki ji je močno meglila razum. Ob misli na papana, ki se mu sploh ni sanjalo, da njegova hčerka takole brezsravno pozira najbolj razvpitemu umetniku v mestu in pri tem doživlja vse mogoče občutke, kar si jih ženska lahko zamisli, pa je večkrat na dan zardela. Ko je po štirih mesecih ugotovila, da je noseča, je realnost pljusknila vanjo kot velikanski val sramote, ki se lahko čez noč spremeni v madež, ki ga ne bo več mogoče sprati.

IRENA SVETEK
TAM, KJER PLEŠEJO
TULIPANI

DRUŽBENI ROMAN
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
469 str.
Beletrina 2025

V epski družinski sagi avtorica raziskuje zgodbo lastne družine. Pripoved začne v letu 1912 v mestu Vršac na srbsko-romunski meji in v ospredje postavlja babico, hčer in vnukinjo, ki se vsaka na svoj način soočajo tako z burnimi družbenimi in političnimi spremembami (prva in druga svetovna vojna, napeto ozračje v medvojni in povojni Jugoslaviji) kot tudi osebnimi izzivi, znotraj teh pa se odvija ganljiva ljubezenska zgodba, ki predstavlja osrednji motiv pretresljivega, čustvenega obarvanega družinskega portreta. Ne glede na zgodovinsko ozadje je roman z obravnavo generacijskih travm, vprašanj osebne in nacionalne identitete ter kompleksnosti človeških odnosov tudi nadvse aktualen.

IRENA SVETEK (1975) je doktorirala na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Delala je kot priznana kritičarka, pa tudi kot novinarka za RTV Slovenija ter pisala za več časopisov. Je tudi scenaristka celovečernih in kratkih filmov ter nanizank in nadaljevank.

KATARINA ŠEME SUMATRA

RISOROMAN

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST

280 str.

VigeVageKnjige 2022

Avtobiografski potopis v obliki risoromana pripoveduje o avtoričinem letu, ki ga je po prejeti štipendiji preživela na Sumatri, kjer je študirala tradicionalne umetnosti in kulturo. Pred odhodom je pričakovala živopisne tropske scenarije, mamljive vonje in okuse, osupljive vulkane in razburljivo življenje ob oceanu, zaradi občutnih kulturnih in verskih razlik pa je njeno študijsko leto že kmalu po prihodu postalo velik osebni izziv, ki je pod vprašaj postavil tudi njena temeljna prepričanja o religiji, svetu in ljudeh. Svojo osebno izkušnjo, stkano iz stikov z domačini, ekskurzij po otoku in doživetij na poti, je izrisala s povednimi črno-belimi risbami in se pri tem izkazala kot prava mojstrica.

KATARINA ŠEME (1993) je ilustratorica in 2D računalniška animatorica. Leta 2017 je na ALUO v Ljubljani diplomirala iz vizualnih komunikacij. Ob stripovskem delu se udeleži tudi kot animatorica, kot grafična oblikovalka pa je delala v Sloveniji, na Cipru in v Belgiji.

Živimo
lahko le po
zaslugi zdravilne
pozabe.

SLOBODAN ŠNAJDER
ANGEL IZGINJANJA

Prevedla Sonja Polanc

ZGODOVINSKA FIKCIJA
nagrajena knjiga • tudi kot e-knjiga

HRVAŠKA KNJIŽEVNOST
475 str.

Cankarjeva založba 2025

~
Ti vidiš v revoluciji največjo srečo, seveda, takrat ko človek čaka nanjo, jaz pa vidim nasilje, od katerega se z gnusom odvrčam. Ampak v tej vaši je nekaj velikega, kar v letih svojega staranja čedalje bolj spoštujem. Vse do današnjega dne sta naši na smrt sprti plemeni le enkrat samkrat stopili na prizorišče svetovne zgodovine: ko sta se borili z ramo ob rami. V bistvu je to Titov projekt. Zdaj pa vse kaže, da bodo narodi nazadovali na status plemena. Ljudje bodo kmalu začeli hoditi po ulici, oviti v zastave. Jaz odhajam ob pravem času. Moja smrt bo točna. Nekoč so temu rekli dobra smrt. Ne morem reči, da se me ne tiče, kar prihaja, ko me ne bo več. Nasprotno, tega me je groza bolj kot pa lastnega odhoda. ~

Povezovalna člena vseh zgodb tega veličastnega zgodovinskega epa sta najemniška hiša na zagrebški ulici, katere stene vse slišijo, vidijo in pomnijo, ter Anđa Berilo, ki pride v Zagreb še kot dekle, da bi služila tamkajšnji gospodi. Že kmalu po prihodu se ne zmore sprijazniti s svetom in časom, v katerih živi; navduši se za ideale enakosti, pravičnosti in svobode, se pridruži protifašističnemu gibanju, gre v partizane, ob koncu vojne pa se vrne v mesto, iz katerega je zbežala. Ker ostaja zvesta svojim idealom, za to plača z Golim otokom. Njena usoda je tudi usoda naroda in mesta, avtor pa z njo pripoveduje zgodbo o tistih, ki še vedno verjamejo v ideale, tudi ko so nepovratno razočarani.

SLOBODAN ŠNAJDER (1948), po izobrazbi filozof in anglist, velja za enega najpomembnejših dramatikov in prozaikov na Hrvaškem. Romanov ne objavlja pogosto, ko jih, pa med bralci zaradi neusmiljene kritiške note, s katero nastavlja zrcalo tako posameznikom kot tudi celotnemu narodu, vselej završi.

IIDA TURPEINEN

ISKANJE ŽIVLJENJA

Prevedla Julija Potrč Šavli

DRUŽBENI ROMAN

nagrajena knjiga • tudi kot e-knjiga

ZGODOVINSKO-ZNANSTVENI ROMAN

247 str.

Mladinska knjiga 2025

*Vsaka generacija
iznajde svoj način
obujanja mrtvih.*

Skozi celotno zgodbo sledimo okostju Stellerjeve morske krave in njegovim različnim postankom in usodam. Ob tem avtorica ubeseduje človekovo večno lakomnost po znanju in nebrzdano požrešnost po posedovanju, četudi s tem nepovratno škoduje(mo) naravi. Vedoželjne zbirateljske strasti in zgodovina nastanka naravoslovnih muzejev, ki so v zgodbi zajete, so tako obenem prikaz človeških ambicij in njihovih posledic ter želje, da bi oživili vsaj spomin na to, kar smo uničili. V tri stoletja dolgih korakih spoznamo številne, ki so pri tem sodelovali – naravoslovci, zbiralci, univerzitetni profesorji, skrbniki zbirk, risarji – kot tudi prve med entuziastičnimi naravovarstveniki.

IIDA TURPEINEN (1987), finska pisateljica in znanstvenica, je sprva pisala kratke zgodbe, nato pa mednarodno javnost navdušila s svojim prvim romanom *Iskanje življenja*, za katerega je prejela več nagrad in priznanj ter bila nominirana tudi za številne pomembne mednarodne literarne nagrade.

Danes je v muzeju tiho. Le nekaj obiskovalcev odsotno tava med mrtvimi, v dvorani se sliši tiho škrebkanje dežja. Starka se ustavi pred morskovo kravo, ogleduje si njene ostanke, vidi, kaj vse se je na njih nabralo skozi stoletja – počena vretenca in različne pisave, vidi izgubljeno vrsto. Nato nadaljuje ogled. V dvorani odmevajo koraki in se pomešajo s kitovim petjem, ki prihaja iz drugega prostora; nenadoma se vse ustavi. Dež poneha, Stellerjevo pisalo otrpne na strani beležnice, Constance spusti roko, v kateri drži krpo iz semiša, Grönvallov čopič se ustavi na papirju, strupeni pajki na stenah muzeja odrevenijo, manjši predah v dihanju, potem se stavek nadaljuje, toda za hip se je mudila tu – vseobsegajoča, rahla žalost ob gledanju te živali, tako velike in mile, tako dokončno izginule. ~

DNEVNIK DRUGE ZIME

SRĐAN
VALJAREVIĆ

DNEVNIK
DRUGE
ZIME

Berem, da ne bi
bil obkrožen z bedo.
Berem in uživam. Včasih
pomislim, da je ni lepše
stvari od tega. Sedeti in
brati.

SRĐAN VALJAREVIĆ DNEVNIK DRUGE ZIME

Prevedel Urban Vovk

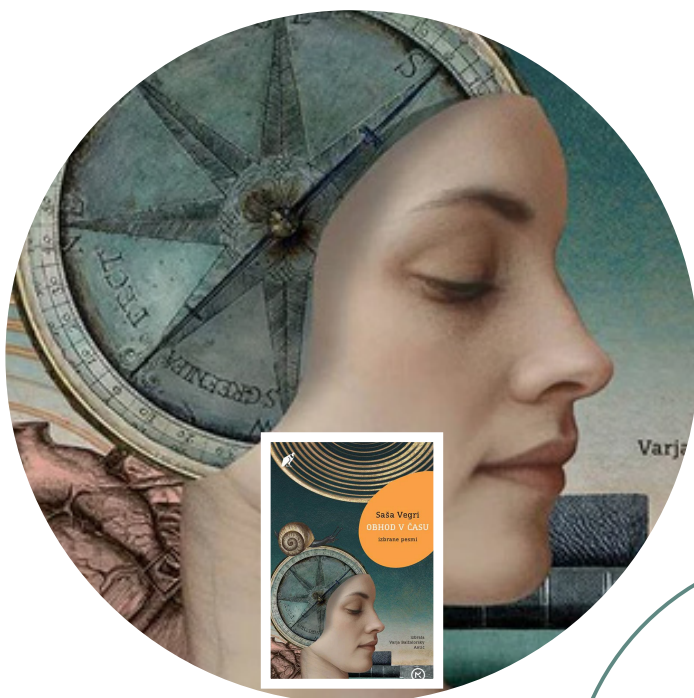
DNEVNIŠKI ROMAN
nagrajena knjiga

SRBSKA KNJIŽEVNOST
219 str.
LUD Šerpa 2025

Spet pada sneg ... Težava ni v tem,
da je ta pogled, kot tudi to okno, ob
11.40, že več dni zgolj tak. Težava ni
v tem ... Pada res na gosto, drevje je
čisto belo ... Kot tudi nebo ... Težava
je v tem, ker se ne morem izreči o
vsem, kar me obkroža. Če pa tega
ne delaš, si prisiljen prenašati. In
prenesti moraš izključno tisto, kar
si sam naredil, in kar sam delaš.
Potem pa ... se ne moreš izreči niti o
tem. Ker si to naredil ti, sam ... Celo
zvok, če si ravno pozoren ...
Ambicija, da bi skozi življenje
prišel zlahka ... V življenju
pa ne gre zlahka, sploh ne ...
Utvara za telebane ... Oni lahko ...
V življenju ni lahkib poti ...
Čustva ... Ali te ubijejo ali pa
zbudijo ... Gost in droben sneg,
in hrup, skozi isto okno ...

Zapisovalec melanholičnega dnevniškega romana je osamljeni rekonvalescent, ki v skladu s trenutnim zdravstvenim stanjem zelo asketsko in brez izbranih retoričnih sredstev opisuje svoj zimski vsakdan. Njegova ponovna postavitvev na lastne noge ima številne odkrite in skrite konotacije, saj začne misliti, čutiti in živeti na zelo drugačen, nov način, daleč od tistega, ki ga je bil vajen. Med svojimi previdnimi in počasnimi sprehodi po rodnem Beogradu opazi marsikaj, kar ostane begajočim očem skrito, v nasprotju s sodobno urbano prakso pa ga razveseljujejo drobne stvari. Melanholični zapisi o okrevanju, tišini in ponovnem učenju življenja.

SRĐAN VALJAREVIĆ (1967) je eden najbolj priljubljenih, branih in prevajanih sodobnih srbskih avtorjev, ki smo ga lahko v slovenščini brali že ob prevodu njegovega kultnega romana *Como*. Pripada literarnemu valu urbane senzibilnosti, za katerega je značilna subjektivno obarvana nevsiljiva govorica, sicer pa je žanrsko raznolik pisatelj, ki zavrača sledenje vodilnim literarnim trendom.

SAŠA VEGRI

OBHOD V ČASU

PESMI IN REFLEKSIJE

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST

327 str.

Mladinska knjiga 2025

*Res, prav
ves dan bom
presedela tu – toliko
ljudi bo hodilo mimo
mene in želelo moj
zapravljeni čas.*

S šestimi pesniškimi zbirkami za odrasle je Saša Vegri ustvarila unikatni opus, ki pomeni izjemno prelomnico in pridobitev za sodobno slovensko poezijo. V svojih pesmih je presekala z umetno ustvarjenimi podobami materinstva in ženstvenosti, ki jih je prepričljivo nadomestila z živo, deromantizirano izkušnjo sodobne ženske. Čeprav je iz zbirke v zbirko drzno eksperimentirala tudi v formalnem smislu, je po krivici ostajala v senci pesniških sodobnikov moškega spola. *Obhod v času* je edinstvena antologija, ki poleg že znanih prinaša tudi nekatere še neobjavljene pesmi iz njene zapuščine.

SAŠA VEGRI (1934–2010) je študirala umetnostno zgodovino, nato pa delovala kot samostojna književnica in knjižničarka. Za odrasle je objavila kar nekaj pesniških zbirk, pisala pa je tudi za otroke, predvsem kratke pripovedi in pesmi, v katerih se resničnost sprevača v pesniško igro, ki vrvi od domislic in sproščujoče humornosti.

*Bila sem topel veter
svetlozelenih poljan
in žrebe brez vajeti,
ujeto v sončen dan.*

*Na krilih neverjetnega
v igri nekončani:
mehko plavajoč metulj
med zreliimi platanami.*

*Bila sem želja
sinjega studenca
in mesečina materinega srca.*

[BILA SEM]

Z lepimi
besedami lahko
vzgajaš samo otroke, ki
so že lepo vzgojeni. S čim
pa boš vzgajala te, ki tvojo
besedo stisnejo v pest in
jo kot kamen zalučajo
čez ograjo?

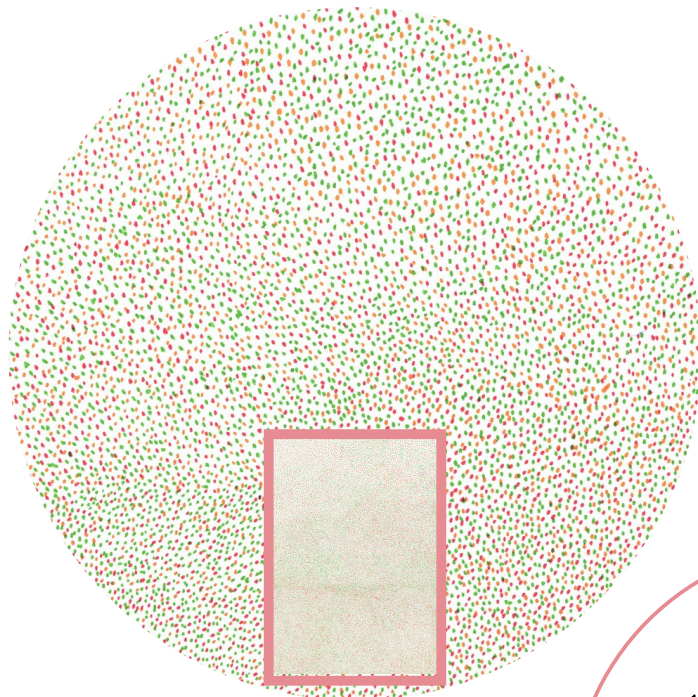
TINA VRŠČAJ UČNE URE EVE K.

DRUŽBENI ROMAN
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
483 str.
Beletrina 2025

Ravnateljica Evi naroči, naj pripravi izročke. Te si bodo učenci lepili v zvezke. Staršem pa naj vedno da poverpоят, ker ne morejo slediti slečenim besedam, če nimajo vizualne podpore. Ker nismo več v prejšnjem tisočletju, jo opomni. Učenci si iz učbenika ne znajo sami izluščiti bistva, reče. Učenci ne vejo, kaj ona od njih zahteva. Očitno zahteva preveč. Starši ne morejo ... Starši so upravičeno besni, saj jim Eva na sestanku ni predstavila načrta, kako bo učencem približala snov, da bodo popravili ocene. Eva skuša ravnateljici pojasniti, da so pred testom intenzivno ponavljali 'vročo' snov. Reče, da jim je povedala odgovore na vsa vprašanja, ki so jih potem dobili na testu. Če jih niso poslušali ... Ravnateljica ji zabiča, da ne sme ocenjevati obnašanja. 'Ne smeš jih kaznovati, če niso poslušali!' ~

Eva K. se s svojima hčerkama preseli v mesto blizu Ljubljane. Po veliki osebni preizkušnji se mora sestaviti na novo. Zaposli se kot učiteljica biologije na ljubljanski osnovni šoli, kjer spoznava najrazličnejše situacije, ki vznikajo v učilnici, na šolskem hodniku in v zbornici, to pa jo napeljuje k razmišljanju o vzvodih (ne)moči in tudi o širšem kontekstu, v katerem odraščajo današnji otroci. Ugotavlja, da šolski prostor ni le kraj za tiste, ki morajo guliti klopi, ampak odraz celotne družbe, ob tem pa se sprašuje, ali ni morda šola v tekmi s časom postala nekakšen inkubator, v katerem se na otrocih izvajajo poskusi za prihodnost? *Učne ure Eve K.* so prikaz kaosa – v ljudeh in celotni družbi.

TINA VRŠČAJ (1987) je pisateljica, urednica in prevajalka. Piše romane, kratke zgodbe, eseje in pravljice, po študiju se je ukvarjala tudi z literarno kritiko. Leta 2019 je prejela nagrado Sodobnosti za najboljši slovenski esej. Njen roman *Na Klancu* je prejel modro ptico, bil v kresnikovi peterici, dobil priznanje EU za književnost in skupaj s Cankarjem postal obvezno maturitetno branje v letu 2026.

ANJA ZAG GOLOB

POSKUS VSAKDANJOSTI

ESEJISTIČNE REFLEKSIJE

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST

113 str.

Samozaložba 2024

Umetnost
morda na prvi
pogled še tako
nezdružljive reči veže
povsem brez težav,
domala lahkotno.

Med epidemijo covid-19, ko so se vsem zamajale temeljne koordinate, ki smo jih poprej v intimnih sferah svojega sveta imeli za popolnoma samoumevne, je avtorica popisala svoja premišljevanja o drobnih detajlih, ki bivanje omogočajo kot polno in osmišljeno. Gre za na videz majhne, a ključne elemente, saj so prav ti tisti, ki gradijo življenje kot smiselno, večplastno celoto. Da bi te drobce ohranila žive, jih je zapisala in na ta način ovekovečila svoj sicer tih, pa vendarle odzvanjajoč poziv k uporabi znotraj tega surovo materializiranega, kapitalističnega in potrošniško naravnane sveta, z vsakim dnem bolj slečenega vsega, kar ne služi zaslužku.

ANJA ZAG GOLOB (1976) je slovenska pesnica, urednica, kolumnistka in prevajalka, s strastjo že dobro desetletje vodi tudi stripovsko založbo VigeVageKnjige. Doslej je izdala pet pesniških zbirk, za dve od teh je prejela Jenkovo nagrado; nagrajena je bila tudi s kritičnim sitom, ki ga podeljuje Društvo slovenskih literarnih kritikov.

Za nekatere od nas je točno ta čajnica predstavljala eno tistih ključnih trdnih sidrišč v mestu, ki se pod pritiski kapitala sicer nenehno spreminja. Tu smo se našli, tisti, ki smo prihajali pogosteje, smo se poznali, nekateri samo od tukaj. Z natakariji smo bili od nekdaj na ti, nismo se poznali le po imenu, poznali smo tudi drobce iz zasebnih življenj drug drugega. Z Maretom sva imela sendvič, prirejen samo zame, pozabila sem, kako se je imenoval, a imela sva zanj tudi ime. Za mnoge od stalnih obiskovalcev nimam pojma, kaj sicer počnejo v življenju, vem pa, kateri čaj so najraje pili, vem, kdaj so bili tam in s kom, vem, kako se smejejo, in vedela sem, kdaj je kdo tečen, kdaj dobre volje. Drug drugemu sicer nismo nič, tam pa smo si bili ljudje, ki so drug drugemu nevede tkali varen, domač prostor, bližino.

Odkar
jih je izgubil,
brezciljno hodi in
tudi drobni nameni
dneva niso več
jasni.

GASAN ZAKTAN
SLEDI MI KOT
SLAMNAT PTIČ

Prevedla Zarja Vršič

PESNIŠKA ZBIRKA
nagrajena knjiga

PALESTINSKA KNJIŽEVNOST
221 str.

KUD Logos 2025

~
draga hči,
ko boš šla obirat kutine,
me ne zbujaj

kot veš, sem že dolgo mrtev
in spim na mrzlem kamnu kot staro poletje,
sonce me obrača na levo in desno
in ptiči mi kljuvajo glavo

svetloba me je predala senci
in senca svetlobi ...

ko sem šel onstran,
je bila noč polna jezikov in narečij sužnjev,
njihovih amuletov so se držali spomini,
kakor da jih za sabo vleče kolonija mravelj

tamburini pevcev so kot splav
lebdeli okrog luči in me dvigali v radostni zrak,
bil sem na robu sadovnjaka, sadovnjaka kutin,
in bral rumijo, morda tisto,
ki jo je spesnil princ:

o da bi se ujasnil ...

[SPEV SADOVNJAKA]

Zaktanov opus se – čeprav je po nakbi leta 1948 poezija postala eno glavnih sredstev političnega aktivizma – odmika od mitologizacije izgnanstva in neposrednega političnega aktivizma, četudi se osebno in kolektivno v njegovi pisavi, prežeti z odsotnostjo in izgubo, ki jo beremo kot nekakšno meditativno raziskovanje tako posameznikovega spomina in zgodovine kot kolektivne palestinske izkušnje, še vedno tesno prepletata. Za pesmi, vključene v zbirko, je prejel prestižno literarno nagrado.

GASAN ZAKTAN (1954) je kmalu po rojstvu z družino iz Palestine preselil v Jordanijo, kjer je odraščal, nato nekaj časa bival v Siriji in Tuniziji, leta 1994 pa se je vrnil v Palestino. Od osemdesetih let je izdal peščico romanov in več kot deset pesniških zbirk, od katerih so nekatere zgodnje zdaj težko dostopne ali celo povsem izgubljene.

ZANZIM; HUBERT

MOŠKA KOŽA

Prevedla Saša Jerele

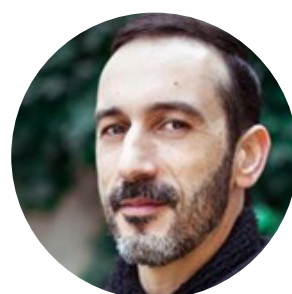
RISOROMAN

nagrajena knjiga

FRANCOSKA KNJIŽEVNOST

161 str.

VigeVageKnjige 2024

Bianca je po pričakovanjih družbe renesančne Italije zrela za poroko, zato ji družina določi primerne snubca. Razočarana nad svojo usodo in dogovorjenim zakonom pa odkrije družinsko skrivnost, moško kožo, s katero se lahko prelevi v postavnega in šarmantnega Lorenza. Zabavna zgodba, polna komičnih zapletov in izpiljenih dialogov, se loteva kočljivih tematik, ki so relevantne tudi še danes, kot so to npr. spolne vloge, spolnost, življenja LGBTQ+ posameznikov, sočutje, vera, morala, odraščanje ter družbene vloge mladih deklet in žensk, obenem pa skozi sledimo tudi brezčasni tematiki: plemenitemu iskanju obojestranske in iskrene ljubezni.

FRÉDÉRIC LEUTELIER (1972), francoski likovni umetnik, ki deluje pod psevdonimom Zanzim, je svojo profesionalno umetniško pot začel daljnega leta 2002 s Hubertom Boulardom (1971), priznanim francoskim scenaristom in koloristom. Pri zasnovi vizualne podobe risoromana *Moška koža* je uvedel številne zanimive likovne prijeme, s katerimi se je prilagodil renesančnemu in srednjeveškemu slogu.

Ali lahko
oseba, ki ji je bilo
prizaneseno, razume
človeka, ki ga je
premetavalo?

ALICE ZENITER
UMETNOST IZGUBE

Prevedla Suzana Koncut

DRUŽBENI ROMAN
nagrajena knjiga

FRANCOSKA KNJIŽEVNOST
452 str.
Morfemplus 2024

Ali negibno in molče obstoji v kuhinji. V stenah bučijo in treskajo kopalnične cevi. Ve, da ne bo mogel obdržati otrok ob sebi. Predaleč so že odšli. Nočejo sveta svojih staršev, tesnega sveta, ki sega le od stanovanja do tovarne ali od stanovanja do trgovin. Sveta, ki se le rahlo odpre poleti, ko gredo obiskat strica Mesauda v Provanso in se po mesecu sonca spet zapre. Sveta, ki ne obstaja, ker je to Alžirija, ki ne obstaja več ali ni nikoli obstajala in ki so jo ustvarili na robu Francije. Hočejo polno življenje, ne zgolj preživetja. In bolj od vsega nočejo več, da bi se bili dolžni zahvaljevati za drobtinice, ki jim jih dajejo. In do zdaj so v življenju dobivali prav to: drobtinice. Svoji družini ni mogel dati ničesar boljšega.

Alžirija, od koder izvira njena družina, je bila za Naimo dolga leta dežela, o kateri se ni poglobljeno spraševala in ji o njej niti niso pripovedovali. Njen ded Ali je umrl, preden bi ga lahko vprašala, zakaj so ga v rodni deželi razglasili za harkija. Morda bi ji lahko kaj več povedala babica Yema, a v jeziku, ki ga Naima ne razume.

Kar zadeva očeta Hamida, o Alžiriji svojega otroštva ni hotel govoriti. Kako naj torej oživi državo tišine? Avtorica nazorno zapiše usodo zaporednih generacij družine, razpete med rodno domovino in priseljeniško Francijo in spregovori o številnih predsodkih, ki zaznamujejo migrante. Roman o iskanju osebne svobode in oblikovanju rodbinsko neobremenjene identitete.

ALICE ZENITER (1986) je romanopiska, prevajalka, scenaristka, dramatičarka in režiserka. Kot Francozinja alžirskega rodu se v svojih deli pogosto osredotoča na francosko kolonialno zgodovino, vpeto v družinske zgodbe, prav tako pa tudi na ženske like tako v preteklosti kot v sodobnem svetu. Za svoja dela je prejela številne nagrade in priznanja.

**ZAME JE PISANJE POSLUŠANJE:
KO PIŠEM,
NIKOLI NIČESAR NE PREMISLIM DO KONCA,
NIČESAR NE NAČRTUJEM,
SAMO POSLUŠAM.
IN KAJ SE SLIŠI,
ČE DOBRO PRISLUHNEMO?
SLIŠI SE TIŠINA.
POSKUŠAL SEM TOREJ DATI MOŽNOST
JEZIKU MOLKA,
DA BI PRIŠEL DO BESEDE.**

**NEKOČ SEM V NEKEM INTERVJUJU REKEL,
DA JE PISANJE NEKE VRSTE MOLITEV.
IN KO SEM TO VIDEL NATISNJENO,
MI JE BILO POŠTENO NERODNO.
AMPAK ČEZ ČAS SEM PREBRAL,
NA SVOJE VELIKO OLAJŠANJE,
DA JE TUDI FRANZ KAFKA
REKEL ENAKO.
TOREJ MOGOČE – VENDARLE?**

POVZETO IZ GOVORA JONA FOSSEJA
OB PODELITVI NOBELOVE NAGRADE ZA KNJIŽEVNOST, 2023.

* Anotacije o vsebinah
literarnih del so povzete
s spletnih strani založnikov
in portala Dobre knjige.

Urejeno po nacionalnostih

AFROBRAZILSKA AVTORICA

CONCEIÇÃO EVARISTO, Ponciá Vicêncio

AMERIŠKI AVTORJI

PAUL AUSTER, Baumgartner

LOUISE ERDRICH, Stavek

URSULA LE GUIN, Nebeški mlin

STEPHAN SCHÄFER, 25 zadnjih poletij

ANGLEŠKI AVTORICI

EMILIA HART, Vešče

SAMANTHA HARVEY, V orbiti

AVSTRIJSKI AVTOR

MICHAEL KÖHLMEIER, Deklica z

naprstnikom

BELGIJSKA AVTORICA

JACQUELINE HARPMAN, Jaz, ki nisem

nikoli poznala moških

DANSKI AVTOR

PETER HØEG, Otroci skrbnikov slonov

FINSKI AVTORICI

KARIN ERLANDSSON, Modra preja

IIDA TURPEINEN, Iskanje življenja

FRANCOSKI AVTORJI

JOSEPH PONTIUS, Za tekočim trakom

ZANZIM; HUBERT, Moška koža

ALICE ZENITER, Umetnost izgube

HRVAŠKI AVTOR

SLOBODAN ŠNAJDER, Angel izginjanja

IRSKI AVTOR

SEBASTIAN BARRY, Onkraj spomina

ISLANDSKI AVTOR

JÓN KALMAN STEFÁNSSON, Poletna

svetloba, in nato noč

ITALIJANSKA AVTORJA

PAOLO GIORDANO, Tasmanija

VINCENZO LATRONICO, Popolnosti

NEMŠKI AVTORJI

JENNY ERPENBECK, Kairos

DANIELA KRIEN, Moje tretje življenje

NORVEŠKI AVTOR

JON FOSSE, Čolnarna

PALESTINSKI AVTOR

GASAN ZAKTAN, Sledi mi kot slamnat ptič

SLOVENSKI AVTORJI

AJDA BRAČIČ, Kresničevje

ZALA ILOVAR, Veter ne vrača metuljev

SREČKO KOSOVEL, Majhen plašč

ALEN STERŽAJ, Gora ni zadeta

IRENA SVETEK, Tam, kjer plešejo tulipani

KATARINA ŠEME, Sumatra

SAŠA VEGRI, Obhod v času

TINA VRŠČAJ, Učne ure Eve K.

ANJA ZAG GOLOB, Poskus vsakdanjosti

SRBSKA AVTORJA

RADMILA PETROVIĆ, Moja mama ve, kaj

se dogaja v mestih

SRĐAN VALJAREVIĆ, Dnevnik druge zime

ŠRILANŠKI AVTOR

SHEHAN KARUNATILAKA, Sedem lun

Maalija Almeide

ŠVEDSKA AVTORICA

AMANADA SVENSSON, Sistem, tako

veličasten, da zaslepi

TURŠKA AVTORJA

AHMET ALTAN, Gospa Hayat

ORHAN PAMUK, Noči kuge

ZAMEJSKA AVTORICA

MAJA HADERLAP, Ženske v temi

Urejeno po založbah

AGNES CREATIVE

ZALA ILOVAR, Veter ne vrača metuljev

BELETRINA

IRENA SVETEK, Tam, kjer plešejo tulipani

TINA VRŠČAJ, Učne ure Eve K.

CANKARJEVA ZALOŽBA

CONCEIÇÃO EVARISTO, Ponciá Vicêncio

RADMILA PETROVIĆ, Moja mama ve, kaj

se dogaja v mestih

JOSEPH PONTIUS, Za tekočim trakom

SLOBODAN ŠNAJDER, Angel izginjanja

DRUŠTVO ZA TEORETSKO PSIHOANALIZO

JACQUELINE HARPMAN, Jaz, ki nisem

nikoli poznala moških

GOGA

JON FOSSE, Čolnarna

MAJA HADERLAP, Ženske v temi

HART

KARIN ERLANDSSON, Modra preja

KD HIŠA POEZIJE

AHMET ALTAN, Gospa Hayat

KUD LOGOS

GASAN ZAKTAN, Sledi mi kot slamnat

ptič

KUD SODOBNST INTERNATIONAL

PETER HØEG, Otroci skrbnikov slonov

LITERA

JENNY ERPENBECK, Kairos

LUD ŠERPA

SRĐAN VALJAREVIĆ, Dnevnik druge zime

LUD LITERATURA

AJDA BRAČIČ, Kresničevje

MLADINSKA KNJIGA

SEBASTIAN BARRY, Onkraj spomina

PAOLO GIORDANO, Tasmanija

JÓN KALMAN STEFÁNSSON, Poletna

svetloba, in nato noč

SREČKO KOSOVEL, Majhen plašč

DANIELA KRIEN, Moje tretje življenje

IIDA TURPEINEN, Iskanje življenja

SAŠA VEGRI, Obhod v času

MORFEMPLUS

LOUISE ERDRICH, Stavek

SAMANTHA HARVEY, V orbiti

SHEHAN KARUNATILAKA, Sedem lun

Maalija Almeide,

ALICE ZENITER, Umetnost izgube

NO!PRESS

VINCENZO LATRONICO, Popolnosti

PIVEC

AMANADA SVENSSON, Sistem, tako

veličasten, da zaslepi

SAMOZALOŽBA

ANJA ZAG GOLOB, Poskus vsakdanjosti

SANJE

EMILIA HART, Vešče

MICHAEL KÖHLMEIER, Deklica z

naprstnikom

URSULA LE GUIN, Nebeški mlin

ORHAN PAMUK, Noči kuge

ALEN STERŽAJ, Gora ni zadeta

VIDA

PAUL AUSTER, Baumgartner

STEPHAN SCHÄFER, 25 zadnjih poletij

VIGEVAGEKNJIGE

KATARINA ŠEME, Sumatra

HUBERT ZANZIM, Moška koža

V letih 2011-2025 smo po izboru knjižničarjev posavskih knjižnic brali:

ALBANSKI AVTOR

Ismail Kadare, PALAČA SANJ

ALBANSKO-MAKEDONSKI AVTOR

Luan Starova, ČAS KOZ

ALŽIRSKA AVTORICA

Yasmina Khadra, BAGDADSKE SIRENE

AMERIŠKI AVTORJI

Joan Didion, LETO ČUDODELNIH MISLI
Elizabeth Gilbert, PEČAT STVARJENJA
Louise Glück, ONKRAJ NOČI
Lee Harper, POJDI, POSTAVI STRAŽARJA
Diaz Hernan, TRUST
Zora Neal Hurston, BARAKUN
Siri Hustvedt, KAR SEM LJUBIL
Siri Hustvedt, POLETJE BREZ MOŠKIH
Shirley Jackson, VEDNO SVA ŽIVELI V GRADU

Jack Kerouac, KLATEŽI DHARME
Alan Lightman, GOSPOD B
Toni Morrison, MILOST
Greg Mortenson & Oliver Relin, TRI SKODELICE ČAJA
Lisel Müller, KAR SE ZGODI, SE ZGODI V TIŠINI
Patrick Ness, SEDEM MINUT ČEZ POLNOČ
R. J. Palacio, ČUDO
Julia Phillips, IZGINULI SVET
Sylvia Plath, LJUBEZENSKA PESEM
NOREGA DEKLETA
Richard Powers, RAZVEJENJE
Philip Roth, OČETOVINA
Philip Roth, UMIRAJOČA ŽIVAL
William Saroyan, MOJE IME JE ARAM
Lionel Shriver, POGOVORITI SE MORAVA O KEVINU
Patti Smith, PAČ MULCA
Donna Tartt, LIŠČEK
Edmund White, POHAJALEC
John Williams, STONER
Lauren Wolk, GORA ODMEVOV

AMERIŠKO-MEHIŠKA AVTORICA

Jennifer Clement, MOLITVE ZA UGRABLJENE

ANGLEŠKI AVTORJI

J. G. Ballard, SUŠA
J. L. Carr, MESEC DNI NA PODEŽELJU
Susanna Clarke, PIRANESI
Anthony Doerr, VSA TA NEVIDNA SVETLOBA
Siobhan Dowd, ČISTI KRIK
Geoff Dyer, BUT BEAUTIFUL
Alexander Frater, NA LOVU ZA MONSUNOM
Neil Gaiman, AMERIŠKI BOGOVI
Neil Gaiman, ANANSIJEVA FANTA
Atul Gawande, MINLJIVOST
Daisy Johnson, SESTRI
Rachel Joyce, NENAČADNO ROMANJE
HAROLDA FRYA

Doris Lessing, PETI OTROK
Deborah Levy, MOŽ, KI JE VIDEL VSE
Owen Matthews, STALINOVCI OTROCI
Ian McEvan, NA OBALI CHESIL
James Norbury, VELIKI PANDA IN MAJCENI ZMAJ
Alexandra Oliva, POSLEDNJA
Max Porter, BRIDKOST JE STVAR S PERESI
Oliver Sacks, HVALEŽNOST
Sunjeev Sahota, LETO UBEŽNIKOV
Mary Wollstonecraft Shelly, ZADNJI ČLOVEK
Evelyn Waugh, EKSKLUZIVA
Raynor Winn, PREŽETA S SOLJO

AVSTRALSKI AVTORJI

Richard Flanagan, OZKA POT GLOBOKO DO SEVERA
Joan Lindsay, PIKNIK PRI HANGING ROCKU
Evie Wyld, VSEH PTIC PETJE
Markus Zusak, ODPOSLANEC

AVSTRIJSKI AVTORJI

Thomas Bernhard, MRAZ
Arno Geiger, STARI KRALJ V IZGNANSTVU
Daniel Glattauer, PROTI SEVERNEMU VETRU
Norbert Gstrein, KO SEM BIL MLAD
Michael Köhlmeier, GOSPODA NA OBALI
Nicolas Mahler, TEORIJA UMETNOSTI VS. GOSPA GOLDGRUBER
Christoph Ransmayr, ATLAS RAHLOČUTNEGA MOŠKEGA
Christoph Ransmayr, COX ALI TOK ČASA
Joseph Roth, JOB
Robert Seethaler, VSE ŽIVLJENJE
Daniel Wiser, KRALJICA GORA
Stefan Zweig, STRAH

BELGIJSKI AVTOR

Stefan Hertmans, TUJKA

BELORUSKA AVTORICA

Svetlana Aleksijevič, ČERNOBILSKA MOLITEV
Svetlana Aleksijevič, VOJNA NIMA ŽENSKEGA OBRAZA

BOLGARSKI AVTORJI

Georgi Gospodinov, ČASOVNO ZAKLONIŠČE
Georgi Gospodinov, NARAVNI ROMAN
Viktor Paskov, BALADA ZA GEORGA HENYCHA
Ilija Trojanow, ODVEČNI ČLOVEK

BOSANSKI AVTORJI

Lana Bastašić, UJEMI ZAJCA
Magdalena Blažević, V POZNEM POLETJU
Ahmed Burić, TI JE SMEŠNO, DA MI JE IME DONALD?
Velibor Čolić, SARAJEVSKI OMNIBUS
Miljenko Jergović, PLEŠE V SOMRAKU

Dževad Karahasan, VZHODNI DIVAN
Enes Karić, PESMI DIVJIH PTIC
Alen Mešković, UKULELE JAM
Emir Šaković, TURIST V TEŽAVAH
Marko Tomaš, ČRNI MOLITVENIK
Marko Tomaš, UTOPIA
Nenad Veličković, KONCERTI ZA OBOO
Nenad Veličković, SAHIB

BOSANSKO-NEMŠKI AVTOR

Saša Stanišić, ČIGAV SI?

BRAZILSKI AVTOR

Bernardo Carvalho, DEVET NOČI

ČEŠKI AVTORJI

Bianca Bellová, JEZERO
Tereza Boučková, LETO PETELINA
Radka Denemarková, KOBOLD
Jiří Hájíček, RIBJA KRI
Pavla Horáková, TEORIJA ČUDNOSTI
Alena Mornštajnová, HANA
Alena Mornštajnová, TIHA LETA
Pětra Soukupová, POD SNEGOM
Katerina Tučková, ŽITKOVSKÉ BOGINJE
Michal Viewegh, ANGELI VSAKDANJEGA DNE
Tomáš Zmeškal, LJUBEZENSKO PISMO V KLINOPIŠU

ČILSKA AVTORJA

Isabel Allende, DOLGI CVETNI LIST MORJA
Benjamin Labatut, SLEPA LUČ

ČRNOGORSKI AVTOR

Žarko Laušević, LETO MINE, DAN NIKOLI

DANSKI AVTORJI

Isak Dinesen, ANEKDOTA USODE
Kristian Bang Foss, SMRT SE VOZI V AUDIJU
Morten Ramsland, PASJEGLAVEC
Janne Teller, VSE

EGIPTOVSKI AVTOR

Najib Mahfuz, PRAVI ČUDEŽ

FINSKI AVTORJI

Selja Ahava, STVARI, KI PADEJO Z NEBA
Mari Ahokoivu, OKSI
Kari Hotakainen, KAR NAM JE USOJENO
Kari Hotakainen, ULICA OKOPOV
Tommi Kinnunen, KRIŽIŠČE ŠTIRIH ŠPOTI
Sofi Oksanen, KO GOLOBICE IZGINEJO
Sofi Oksanen, STALINOVE KRAVE

FRANCOSKI AVTORJI

Mathieu Bablet, OGLJIK & SILICIJ
Christian Bobin, VSI SO ZAPOSLENI
Jean-Claude Carrière, KRHKOST
Chantal Delsol, SOVRAŠTVO DO SVETA
David Diop, VEČ KOT BRAT
Jean-Paul Dubois, VSAK OD NAS BIVA ...

Jean Echenoz, POBLISKI
Jean Echenoz, TEČI
Mathias Enard, KOMPAS
Mathias Enard, PRIPOVEDUJ JIM O
BITKAH, KRALJIH IN SLONIH
Annie Ernaux, DOGODEK
Frederic Gros, FILOZOFIJA HOJE
Olivier Guez, IZGINOTJE JOSEFA MENGELEJA
Michel Houellebecq, PODREDITEV
Gaëlle Josse, POSLEDNJI VARUH OTOKA
ELLIS
Maylis de Kerangal, POKRPAJMO ŽIVE
Aude Lancelin, FILOZOFI IN LJUBEZEN
Hervé Le Tellier, ANOMALIJA
Nastassja Martin, VERJETI V ZVERI
Marc-Antoine Mathieu, OTTO, UZRTI ČLOVEK
Véronique Olmi, BAKHITA
Emmanuelle Pagano, JAMSKI NAJSTNIKI
Daniel Pennac, ŠOLSKE BRIDKOSTI
Jacques Prevert, BESEDE
Pascal Quignard, VILA AMALIA
Mathias Rambaud, O BIVANJU IN KRAJIH
Alexandre Seurat, NERODA
Pierre Soletti, AVGUST NE RAZUME VEČ
TEGA SVETA
Sylvain Tesson, V SIBIRSKIH GOZDOVIH
Aurelie Valognes, STARA MAMA V KOPRIVAH
Tanguy Viel, 353. ČLEN KAZENSKEGA
ZAKONIKA
Éric Vuillard, ŽALOST ZEMLJE

FRANCOSKO-KANADSKI AVTOR
Hubert Reeves, KLOP MINEVANJA

GRŠKA AVTORJA
Ioána Karistiáni, MALA ANGLIJA
Elias Venezis, ŠTEVILKA 31328

GRUZIJSKA AVTORICA
Nino Haratišvili, OSMO ŽIVLJENJE

HRVAŠKI AVTORJI
Tisja Kljaković Braić, UNADVA
Damir Karakaš, ŠUMENJE GOZDA
Kristian Novak, CIGAN, AMPAK NAJLEPŠI
Dino Pešut, OČETOV SINKO
Zoran Pilić, V MEHIKI NI SLONOV
Dubravka Ugrešić, EVROPA V SEPIJI
Dubravka Ugrešić, JAGA BABA JE ZNESLA
JAJCE

INDIJSKA AVTORJA
Perumal Murugan, DELNO ŽENSKA
Vikram Seth, ENAKA GLASBA

IRANSKA AVTORICA
Négar Djavadi, DEZORIENTALKA

IRANSKO-NIZOZEMSKI AVTOR
Kader Abdolah, HIŠA OB MOŠEJI

IRSKI AVTORJI
Rodaan Al Galidi, AVTIST IN POŠTNI
GOLOB
Sebastian Barry, SKRITO SPOROČILO
Gerard Donovan, JULIUS WINSOME
Louise Kennedy, PRESTOPKI
John McGahern, PORNOGRAFI
Edna O'Brien, V GOZDU

Sally Rooney, POGOVORI S PRIJATELJI
William Trevor, LUCY GAULT

ISLANDSKI AVTOR
Einar Mar Gudmundsson, ANGELI VESOLJA

ITALIJANSKI AVTORJI
Viola Ardone, OTROCI Z VLAKA
Alessandro Baricco, MR GWYN
Giambattista Basile, ZGODBA ZGODB
Daria Bignardi, POPOLNA AKUSTIKA
Italo Calvino, BARON NA DREVESU
Paolo Cognetti, OSEM GORA
Alessandro D'Avenia, UMETNOST KRHKOSTI
Claudia Durastanti, TUJKA
Elena Ferrante, GENIALNA PRIJATELJICA
Paolo Giordano, SAMOTNOST PRAŠTEVIL
Laura Imai Messina, TELEFON V VETRU
Nicola Lecca, HOTEL BORG
Giacomo Leopardi, PESMI IN PISMA
Milena Magnani, NAROBCE CIRKUS
Margaret Mazzantini, NOVOROJEN
Marco Missiroli, OPOLZKOSTI V ZASEBNOSTI
Nuccio Ordine, KORISTNOST NEKORISTNEGA
Francesco Romagnoli, BABAJE: KLIC
NEVIDNIH OTROK
Antonio Scurati, NEZVESTI OČE
Tiziano Terzani, ŠE EN KROG NA VRTILJAKU
Sandro Veronesi, KOLIBRI

ITALIJANSKO-SOMALSKA AVTORICA
Igaba Scego, MOJ DOM JE TAM, KJER SEM

ITALIJANSKO-ŠVICARSKI AVTOR
Giuliano da Empoli, KREMELJSKI MAG

IZRAELSKI AVTOR
Amos Oz, JUDA
Amos Oz, ZGODBA O LJUBEZNI IN TEMNINI

JAPONSKI AVTORJI
Hiro Arikawa, MAČEK GRE NA POT
Kazuo Ishiguro, KLARA IN SONCE
Minae Mizumura, MAMINA ZAPUŠČINA
Haruki Murakami, VSI BOŽJI OTROCI ...
Soseki Natsume, KOPRNEJNE
Kenzaburō Ōe, POTRGAJTE POGANJKE,
POSTRELITE OTROKE
Yoshiharu Tsuge, ČLOVEK ZA NOBENO RABO

JEMENSKO-TANZANIJSKI AVTOR
Abdulrazak Gurnah, PARADIŽ

JUŽNOAFRIŠKI AVTORJI
J. M. Coetzee, V PRIČAKOVANJU BARBAROV
Damon Galgut, OBLJUBA
Zakes Mda, NAČINI SMRTI

JUŽNOKOREJSKI AVTORICI
Han Kang, VEGETARIJANKA
Kyong-Suk Sin, PROSIM, PAZI NA MAMO

KANADSKI AVTORJI
Dominique Fortier, PAPIRNATA MESTA
Rupi Kaur, MED IN MLEKO
Emily St. John Mandel, POSTAJA ENAJST
Alan Sullivan, POD SVETLOBO
SEVERNEGA SIJA
Larry Tremblay, NASAD ORANŽEVCEV

KATALONSKI AVTORJI
Maria Barbal, KAMEN NA MELIŠČU
Maria Barbal, TANDEM
Jaume Cabré, SODNIK
Manuel de Pedrolo, TIPKOPIS O DRUGEM
NASTANKU
Jordi Puntí, IZGUBLJENI KOVČKI
Irene Solà, POJEM IN GORA PLEŠE

KAZAHSTANSKI AVTOR
Slava Kurilov, SAM V OCEANU

KITAJSKA AVTORJA
Maxine Hong Kingston, BOJEVNICA
Hua Yu, ŽIVETI

KOLUMBIJSKI AVTOR
Evelio Rosero, VOJSKE

KUBANSKO-ITALIJANSKI AVTOR
Alba de Céspedes, PREPOVEDANI ZVEZEK

LIBANONSKI AVTOR
Amin Maalouf, TANIOSOVA PEČINA

MADŽARSKI AVTORJI
Gabi Gleichmann, NAPOJ NESMRTNOSTI
László Krasznahorkai, SVET GRE NAPREJ
Agota Kristof, TRILOGIJA
Sándor Márai, KNJIGA ZELI ZA DUŠO IN TELO
Melinda Nadj Abonji, GOLOBI VZLETIJO
Magda Szabó, VRATA

MADŽARSKO-KANADSKI AVTOR
Frank Furedi, MOČ BRANJA

MAKEDONSKI AVTOR
Blaže Minevski, SPOMINČICE

MAKEDONSKO-SLOVENSKA AVTORICA
Lidija Dimkovska, NON-OUI

MAROŠKA AVTORJA
Tahar Ben Jelloun, TA SLEPEČA
ODSOTNOST SVETLOBE
Muhamed Shukri, GOLI KRUH

MEHIŠKA AVTORJA
Carlos Pascual, O SLUŽKINJAH, VISOKIH
PETAH IN IZGUBLJENIH PRILOŽNOSTIH
Juan Rulfo, PEDRO PARAMO

MOLDAVIJSKA AVTORICA
Liliana Corobca, KINDERLAND

NEMŠKI AVTORJI
Ernst Haffner, KRVNI BRATJE
Judith Hermann, DOMA
Daniel Kehlman, IZMERA SVETA
Mariana Leky, SELMA JE SANJALA O
OKAPIJU
Jens Petersen, GOSPODINJSKA POMOČNICA
Martin Puchner, NAPISANI SVET
Bernhard Schlink, OLGA
Lutz Seiler, KRIZO
Hans-Ulrich Treichel, IZGUBLJENEC
Ana Wambrechtsamer, GUZEJ

NEMŠKO-ŠVICARSKA AVTORICA

Sibylle Berg, NEKAJ LJUDI IŠČE SREČO IN
CRKNE OD SMEHA

NIGERIJSKI AVTORJI

Chinua Achebe, RAZPAD
Chimamanda Ngozi Adichie, POLOVICA
RUMENEGA SONCA
Uzodinma Iweala, ZVERI BREZ DOMOVINE

NIZOZEMSKI AVTORJI

J. Bernlef, TVARINA UMA
Hanna Bervoets, VSE TO SMO VIDELI
Gerda Blees, MI SMO SVETLOBA
Herman Koch, VEČERJA
Jan Van Mersbergen, ZADNJI POBEG
Margriet de Moor, SLIKAR IN DEKLE
Connie Palmen, TI SI REKEL
Connie Palmen, ZAKONI
Jamal Ouariachi, LAKOTA
Marieke Lucas Rijneveld, NELAGODJE
VEČERA

NORVEŠKI AVTORJI

Roy Jacobsen, NEVIDNI
Per Petterson, KONJE KRAST
Per Petterson, MOŠKI NA MOJEM MESTU
Kjersti Annesdatter Skomsvold, HITREJE,
KO GREM, MANJ ME JE

OMANSKA AVTORICA

Jokha Alharthi, NEBESNA TELESA

PALESTINSKA AVTORICA

Susan Abulhawa, JUTRA V DŽENINU

PALESTINSKO-SIRSKA AVTORICA

Ghada Karmi, VRNITEV

POLJSKI AVTORJI

Lisa Appignanesi, VSAKDANJA NOROST
Ryszard Kapuściński, IMPERIJ
Jakub Małecki, RJA
Wiesław Myśliwski, TRAKTAT O
LUŠČENJU FIŽOLA
Isaac Bashevis Singer, LJUBEZEN IN
IZGNANSTVO
Isaac Bashevis Singer, MOČ TEME
Wisława Szymborska, RADOST PISANJA
Olga Tokarczuk, BIZARNE ZGODBE
Olga Tokarczuk, EMPUZIJ
Agata Tuszynska, OBTOŽENA: WIERA GRAN

PORTUGALSKI AVTORJI

Afonso Cruz, KOKOSCHKOVA LUTKA
João Manuel Ribeiro, STRANSKI UČINKI
José Saramago, KAJN
Miguel Sousa Tavares, V TVOJI PUŠČAVI

ROMUNSKI AVTOR

Mircea Cărtărescu, LEPE TUJKE

RUSKI AVTORJI

Olga Kharitidi, PLES V KROGU
Nikolaj Lilin, PROSTI PAD
Zahar Prilepin, SAMOSTAN
Pavel Sanajev, POKOPLJITE ME ZA ŠPRAJC
Marina L'vovna Stepnova, LAZARIEVE ŽENSKÉ
Varlan Šalamov, KOLIMSKÉ ZGODBE

Mihail Šiškin, UČNA URA KALIGRAFIJE
Jevgenij Vodolazkin, LAURUS
Andrej Volos, VRNITEV V PANDŽRUD

RUSKO-FRANCOSKI AVTOR

Andreï Makine, ARMENSKI PRIJATELJ

SENEGALSKA AVTORJA

Boubacar Boris Diop, MURAMBI, KNJIGA
O OKOSTJIH
Mohamed Mbougar Sarr, NAJSKRIVNEJŠI
SPOMIN ČLOVEŠTVA

SIRSKI AVTOR

Adonis, POEZIJA 1

SLOVAŠKI AVTORJI

Anton Baláž, TABORIŠČE PADLIH ŽENSK
Jana Juráňová, NIČVREDNICA
Peter Pišťánek, RIVERS OF BABYLON
Pavol Rankov, MATERE

SLOVENSKI AVTORJI

Miha Avanzo, RORSCHACH
Esad Babačič, PRIHODI, ODHODI
Esad Babačič, VEŠ, MAŠINA, SVOJ DOLG
Gabriela Babnik, INTIMNO
Gabriela Babnik, V VISOKI TRAVI
Vladimir Bartol, ALAMUT
Tina Batista Napotnik, TUNEL
Aleš Berger, NAVSEZADNJE
Jiří Bezlaj, EVANGELIJ ZA PITBULE
Bogdan Biščak, IGRA IN BISERI
Andrej Blatnik, KNJIGE NA POTI
Andrej Blatnik, UGRIZI
Ajda Bračič, LETEČI LJUDJE
Barbara Cerar, PRETEŽNO JASNO
Irena Cerar, SVETIŠČA NARAVE
Helena Cestnik, DESETERONOČJE
Helena Cestnik, PLETILJINA PESEM
Miljana Cunta, NEKAJKRAT SMO ZAŠLI,
ZDAJ SE VRAČAMO
Aleš Čar, O ZNOSNOSTI
Dušan Čater, DŽEHENEM
Primož Čučnik, KOT DAR
Primož Čučnik, TRILOGIJA
Milan Dekleva, ČISTOST TEGA JUTRA
Milan Dekleva, IN VSI SO OČARANI Z
MESEČINO
Milan Dekleva, ZMAGOSLAVJE PODGAN
Dušan Dim, RDEČA MESEČINA
Veronika Dintinjana, V SUHEM DOKU
Ivana Djilas, A SI LAHKO VSAJ ENKRAT TIHO
Emil Filipčič, MOJSTROVKA
Evald Flisar, DEKLE, KI BI RAJE BILO DRUGJE
Evald Flisar, NA ZLATI OBALI
Evald Flisar, POTOVANJE PREBLIZU
Peter Florjančič, SKOK V SMETANO
Črtomir Frelih, LISICE: KNJIGA UMETNIKA
Jasmin B. Frelih, BLEDA SVOBODA
Ervin Fritz, DOLGI POHODI
Maja Gal Štormar, ŽENSKA DRUGJE
Gorazd Garvas, FEUER FREI
Nejc Gazvoda, V PETEK SO SPOROČILI,
DA BO V NEDELJO KONEC SVETA
Polona Glavan, KAKORKOLI
Polona Glavan, NOČ V EVROPI
Anja Golob, DIDASKALIJE K DIHANJU
Tadej Golob, JEZERO

Mateja Gomboc, GORICA
Katja Gorečan, MATERINSKA KNJIŽICA
Boštjan Gorenc, REFORMATORJI V STRIPU
Katarina Grabnar Apostolides in Ana
Schnabl, ZADNJA VIJOLIČASTA BLEDIVKA
Tomaž Grušovnik, MIDVA NE BOVA
REŠILA SVETA!
Ervin Hladnik Milharčič, POT NA ORIENT
Jože Horvat, VARUH ABECED
Stanka Hrstelj, IGRANJE
Stanka Hrstelj, PRVA DAMA
Stanka Hrstelj, VZNOŽJE
Marija Hrvatin, ZAPEČKARICA Z OBRONKA
Marija Hrvatin, ZARIJAVELA OD VSAKDANJOSTI
Jurij Hudolin, INGRID ROSENFELD
Alojz Ihan, HVALNICA REŠNJEMU TELESU
Jure Jakob, LAKOTA
Drago Jančar, IN LJUBEZEN TUDI
Drago Jančar, TO NOČ SEM JO VIDEL
Slavica Jarkovič, V SOBI SRCA
Dušan Jelinčič, ŠEPET NEVIDNEGA
MORJA, DVANAJST TABLET SVINCA
Milan Jesih, MARŠAL
Milan Jesih, NAMREČ
Dušan Jovanović, PROTI TOKU
Alenka Jovanovski, TISOČ OSEMDESET
STOPINJ
Štefan Kardoš, VETER IN ODMEV
Milan Kleč, TROJKE
Kristina Kočan, SELIŠČA
Nataša Konc Lorenzutti, BESEDA, KI JE NIMAM
Tjaša Koprivec Vuga, TU JE MOJ ONKRAJ
Petra Koršič, FURLANKA JE DVIGNILA KRILO
Manca Košir, ČAS ZA MODROST
Manca Košir, DRUGAČNA RAZMERJA
Dora Koštrun, ŽABCI
Miha Kovač, BEREM, DA SE POBEREM
Miha Kovač, JE TO KNJIGA?
Nika Kovač, PISMA TEBI
Anja Kovačič, UJETA V SVOBODI
Lojze Kovačič, KRISTALNI ČAS
Sabina Kožar, SONCE IN SENCE
Lado Kralj, KOSEC KOSO BRUSI
Nataša Kramberger, PO VSEJ SILI ŽIV
Borut Kraševac, AGNI
Vesna Kravcar, ČARODEJKA
Manka Kremenšek Križman, JURIJ KOBAL
GRE JUTRI DOMOV
Manka Kremenšek Križman, TUJCI
Maruša Krese, DA ME JE STRAH?
Maruša Krese, PESMI
Mojca Kumerdej, KRONOSOVA ŽETEV
Meta Kušar, VRT
Petja Kužel, VRNITEV: PISMA BIVŠEGA
ODVISNIKA
Feri Lainšček, JADRNIKA
Feri Lainšček, KURJI PASTIR
Feri Lainšček, STRAH ZA METULJE V NEVIHTI
Mirana Likar Bajželj, GLASOVI
Mirana Likar Bajželj, PRIPOVEDOVALEC
Cvetka Lipuš, ODHAJANJE ZA ZAČETNIKE
Izar Lunaček, MÜSLI IN RÜSBE
Matjaž Lunaček, GLASOVI IN PODOBE
Eva Mahkovic, VINJETE STRAHOLJUBCA
Svetlana Makarovič, Z OČMI, KI VIDIJO
DRUGAČE
Tanja Mastnak, SIBIRIJA
Silva Matos, NEVIDNE VEZI
Neža Maurer, SAMA SVA NA SVETU – TI IN JAZ

Silvo Mavsar, POSTELJA IZ KNJIG
Silvo Mavsar, SAMOBEG
Miha Mazzini, OTROŠTVO
Miha Mazzini, PALOMA NEGRA
Janez Menart, ZADNJA POMLAD
Vesna Milek, KLEOPATRA: NAJ SE ZGODI
Rudi Mlinar, KO NI CVETELA AJDA
Rudi Mlinar, MAKŠ PLETERŠNIK
Vinko Möderndorfer, ČUVAJ SNA
Vinko Möderndorfer, DRUGA PRETEKLOST
Vinko Möderndorfer, NIHČE VEČ NE PIŠE
PISEM
Anja Mugerli, ČEBELJA DRUŽINA
Boštjan Narat, PODAJA V PRAZNO
Bogdan Novak, TRTE UMIRAJO STOJE
Nina Novak Oiseau, V ŠEPETU TREPET
Tea Oršanič, PREŠITE BESEDE
Josip Osti, PANOVA PIŠČAL
Carmen L. Oven, SPREHAJALKA
GOSPODOVEGA PSA
Carmen L. Oven, TIHOTAPCI MIRU
Tone Partljič, DOM DOM
Tone Partljič, STRNIŠČA
Saša Pavček, OBLECI ME V POLJUB
Tomaž Pengov, DREVO IN ZVEZDA
Anica Perme, KAKO JE MOGOČE
Tone Peršak, USEDLINE
Miha Pintarič, DVOJNI PRESLEDEK
Dan Podjed, VIDENI
Sebastijan Pregelj, POD SREČNO ZVEZDO
Sebastijan Pregelj, VDIH. IZDIH.
Slavko Pregl, SKRIVNOST SE IMENUJE
ERICH ŠLOMOVIČ
Marko Radmilovič, KOLESAR
Alojz Rebula, ČETVEROREČJE
Magda Reja, IME TVOJE ZVEZDE JE BILHADI
Manca G. Renko, ŽIVALSKO MESTO
Peter Rezman, BARBARA IN KRIŠTOF
Nataša Rogelja, TRINAJSTI MESEC
Ana Rostohar, LJUBEZEN, KI SE JE
ŽELELA SPOZNATI
Andrej Rozman Roza, IZBRANE ROZINE V AKCIJI
Roman Rozina, STO LET SLEPOTE
Marjan Rožanc, LJUBEZEN
Andraž Rožman, TITOV SIN
Andraž Rožman, TRIJE SPOMINI
Samo Rugelj, NA DOLGE PROGE
Samo Rugelj, RESNICA IMA TVOJE OČI
Renata Salecl, ČAS GROBOSTI
Renata Salecl, TEK NA MESTU
Brane Senegačnik, POGOVORI Z NIKOMER
Zorko Simčič, ČLOVEK NA OBEH
STRANEH STENE
Robert Simonišek, PEJSAŽI
Robert Simonišek, VRAČANJE K ČISTOSTI
Zoran Smiljanič, PLEČNIK.
Marko Sosič, KRUH, PRAH
Sarival Sosič, STAREC IN JAZ
Lucija Stupica, MAGNOLIJA
Ana Svetel, DOBRA DRUŽBA
Ana Svetel, LEPO IN PRAV
Ana Svetel, MARMOR
Ana Svetel, STEKLENE STENE
Ivo Svetina, DREVESA
Ivo Svetina, SMISEL ROŽE
Brina Svit, NOVE DEFINICIJE LJUBEZNI
Dušan Šarotar, BILJARD V DOBRAYU
Dušan Šarotar, NIKOMAH POROČA
Dragomila Šeško, SVETLOBE V TEMO!

Mojca Širok, POGODBA
Bina Štampe Žmavc, PESEM ZA LIRO
Irena Štaudohar, KAJ HOČE ŽENSKA
Aleš Šteger, VČASIH JE JANUAR SREDI POLETJA
Zoran Šteinbauer, TRI LUNE
Miroslav Tičar, POPOTNIK
Agata Tomažič, TIK POD NEBOM
Tanja Tuma, BRODNIK
Boštjan Videmšek, NA BEGU
Maja Vidmar, KAKO SE ZALJUBIŠ
Jani Virk, LJUBEZEN V ZRAKU
Jani Virk, MED DREVESI
Goran Vojnovič, JUGOSLAVIJA, MOJA DEŽELA
Vlado Vrbič, PRESTRELJENE SANJE
Tina Vrščaj, NA KLANCU
Polona Mateja Wallas, ZAPISANO V TELESU
Andreja Zelinka, PRED OGRAJO
Ciril Zlobec, TIHO ROMANJE K ZADNJI PESMI
Uroš Zupan, ENE IN DRUGI
Vitomil Zupan, MENUET ZA KITARO
Vlado Žabot, SVETA POROKA
Monika Žagar, DIŠI PO DOSEGLJIVEM
Monika Žagar, KOŠČEK ČOKOLADE V
PASJI DLAKI

SRBSKI AVTORJI

Aleksandar Gatalica, NEVIDNI
Goran Marković, BEOGRAJSKI TRIO
Darko Tuševljaković, IZBRANCI
Svetlana Velmar-Janković, LAGUM

SRBSKO-PORTUGALSKI AVTOR

Dejan Tiago-Stanković, ZAMALEK

ŠKOTSKE AVTORICE

Aminatta Forna, NAJEMNIK
Jackie Kay, RDEČA PRAŠNA CESTA
Muriel Spark, ZLATA LETA GOSPODIČNE
JEAN BRODIE

ŠKOTSKO-AMERIŠKI AVTOR

Douglas Stuart, SHUGGIE BAIN

ŠPANSKI AVTORJI

Pablo Auladell, IZGUBLJENI RAJ JOHNA
MILTONA
Jesus Carrasco, NA PROSTEM
Jesús Carrasco, PELJI ME DOMOV
Ángeles Caso, PROTI VETRU
Javier Marías, BERTA ISLA
Manuel Vilas, ORDESA

ŠPANSKO-ARGENTINSKI AVTOR

Andrés Neuman, SAMOGOVORI
Andrés Neuman, STVARI, KI JIH NE
NAREDIVA

ŠVEDSKI AVTORJI

Sara Gordan, NOČ
Björn Natthiko Lindeblad, MORDA SE
MOTIM
Sara Stridsberg, BECKOMBERGA
Patrik Svensson, EVANGELIJ PO
JEGULJAH
Tomas Tranströmer, NAPOL DOKONČANA
NEBESA

ŠVICARSKA AVTORICA

Noemi Lerch, KMETICA

ŠVICARSKO-ROMUNSKA AVTORICA

Aglaja Veteranyi, ZAKAJ SE OTROK V
POLENTI KUHA

TURŠKI AVTORJI

Oya Baydar, IZGUBLJENA BESEDA
Elif Shafak, ČAST
Alif Shafak, KAKO OSTATI PRISEBEN V
DOBI DELITEV
Burhan Sönmez, ISTANBUL ISTANBUL

UKRAJINSKI AVTOR

Andrej Kurkov, SIVE ČEBELE

VENEZUELSKA AVTORICA

Elisabeth Burgos, IME MI JE RIGOBERTA
MENCHÚ

VIETNAMSKO-AMERIŠKI AVTOR

Ocean Vuong, BEŽEN TRENUTEK BAJNOSTI

ZAMEJSKI AVTORICI

Isabella Flego, SPOMINI IZNAD EKVATORJA
Maja Haderlap, ANGEL POZABE
Maja Haderlap, DOLGO PREHAJANJE

NOSILKE PROJEKTA
Knjižnica Brežice
Valvasorjeva knjižnica Krško
Knjižnica Sevnica
Posavska potujoča knjižnica

IZVEDBA PROJEKTA
Renata Vidic
Saša Zimšek
Mateja Kus

OBLIKOVANJE
Alenka Žugič Jakovina

21. marec 2026

Ali lahko oseba, ki ji je bilo prizaneseno, razume človeka, ki ga je premetavalo?

Res, prav ves dan bom presedela tu – toliko ljudi bo hodilo mimo mene in želelo moj zapravljeni čas.

Kakšna bo sodba zgodovine o našem času?

Vsi si moramo najti nesmiselne cilje, za katere bomo živeli, zakaj bi se sicer trudili dihati?

Berem, da ne bi bil obkrožen z bedo. Berem in uživam. Včasih pomislim, da je ni lepše stvari od tega. Sedeti in brati.

Ko svet propade, se vanj čudež prikrade.

Nekatere skrivnosti lahko ostanejo prav to – skrivnosti.

Ker branje plemeniti duha in je ogledalo sveta.